

தவறான உள்நோக்கம்

[20:1-34]

இந்த அதிகாரம் பெரேயா மற்றும் யூதேயாவில் இயேசு செய்த ஊழியத்தின் தொடர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது. இது 19ம் அதிகாரத்தில் துவங்கியது. இதில் வேலையாட்கள் திராட்சத் தோட்டத்தில் வந்து வேலை செய்வது குறித்த உவமை (20:1-16), நெருங்கிக் கொண்டிருந்த தமது மரணத்தைக் குறித்த மூன்றாவது அறிவிப்பு (20:17-19), இராஜ்யத்தில் முதன்மைத்துவம் குறித்த உபதேசம் (20:20-28), மற்றும் எரிகோவில் இயேசு சொஸ்தப்படுத்திய இரண்டு குருடர்கள் (20:29-34) ஆகியவைகளைக் கொண்டுள்ளது.

திராட்சத் தோட்டத்து வேலையாட்களைக் குறித்த உவமை (20:1-16)

¹பரலோகராஜ்யம் வீட்டெஜமானாகிய ஒரு மனுஷனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது; அவன் தன் திராட்சத் தோட்டத்துக்கு வேலையாட்களை அமர்த்த அதிகாலையிலே புறப்பட்டான்.

²வேலையாட்களுடன் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு பணம் கூலி பேசி, அவர்களைத் தன் திராட்சத் தோட்டத்துக்கு அனுப்பினான்.

³மூன்றாம் மணி வேளையிலும் அவன் புறப்பட்டுப் போய், கடைத் தெருவில் சும்மா நிற்கிற வேறு சிலரைக் கண்டு,

⁴நீங்களும் திராட்சத் தோட்டத்துக்குப் போங்கள், நியாயமானபடி உங்களுக்குக் கூலி கொடுப்பேன் என்றான்; அவர்களும் போனார்கள்.

⁵மறுபடியும் ஆறாம் ஒன்பதாம் மணிவேளையிலும் அவன் போய் அப்படியே செய்தான்.

⁶பதினோராம் மணிவேளையிலும் அவன் போய், சும்மா நிற்கிற வேறு சிலரைக் கண்டு, நீங்கள் பகல் முழுவதும் இங்கே சும்மா நிற்கிறதென்ன? என்று கேட்டான்.

⁷அதற்கு அவர்கள், ஒருவரும் எங்களுக்கு வேலையிட வில்லை என்றார்கள். அவன் அவர்களை நோக்கி: நீங்களும் திராட்சத் தோட்டத்துக்குப் போங்கள். நியாயமானபடி கூலி பெற்றுக் கொள்வீர்கள் என்றான்.

⁸சாயங்காலத்தில், திராட்சத் தோட்டத்துக்கு எஜமான் தன் காரியகாரனை நோக்கி: நீ வேலையாட்களை அழைத்து, பிந்தி வந்தவர்கள் தொடங்கி முந்தி வந்தவர்கள் வரைக்கும் அவர்களுக்குக் கூலி கொடு என்றான்.

⁹அப்பொழுது பதினோராம் மணிவேளையில் வேலையமர்த்தப்பட்டவர்கள் வந்து ஆளுக்கு ஒவ்வொரு பணம் வாங்கினார்கள்.

¹⁰முந்தி அமர்த்தப்பட்டவர்கள் வந்து, தங்களுக்கு அதிக கூலி

கிடைக்கும் என்று எண்ணினார்கள், அவர்களும் ஆளுக்கு ஒவ்வொரு பணம் வாங்கினார்கள்.

¹¹வாங்கிக் கொண்டு வீட்டுமனை நோக்கி:

¹²பிந்தி வந்தவர்களாகிய இவர்கள் ஒருமணி நேரம் மாத்திரம் வேலை செய்தார்கள்; பகலின் கஷ்டத்தையும் வெயிலின் உஷணத்தையும் சகித்த எங்களுக்கு இவர்களைச் சமமாக்கினீரே என்று முறுமுறுத்தார்கள்.

¹³அவர்களின் ஒருவனுக்கு அவன் பிரதியுத்தரமாக, சிநேகிதனே, நான் உனக்கு அநியாயஞ்செய்யவில்லை; நீ என்னிடத்தில் ஒரு பணத்துக்குச் சம்மதிக்கவில்லையா?

¹⁴உன்னுடையதை நீ வாங்கிக் கொண்டுபோ, உனக்குக் கொடுத்தது போலப் பிந்தி வந்தவனாகிய இவனுக்கும் கொடுப்பது என்னுடைய இஷ்டம்.

¹⁵என்னுடையதை என் இஷ்டப்படி செய்ய எனக்கு அதிகாரமில்லையா? நான் தயாளனாயிருக்கிறபடியால் நீ வன்கண்ணையிருக்கலாமா? என்றான்.

¹⁶இவ்விதமாக, பிந்தினோர் முந்தினோராயும், முந்தினோர் பிந்தினோராயும் இருப்பார்கள்; அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்து கொள்ளப் பட்டவர்களோ சிலர் என்றார்.

இந்த அமைப்பில் இயேசு சொல்லும் உவமையின் பின்னணியில், பேதுரு கர்த்தரைப் பார்த்து கேட்ட கேள்வி அப்போஸ்தலர்கள் செய்த தியாகத்துக்கும் ஊழியத்துக்கும் அவர்கள் என்ன பலனை எதிர்பார்க்கலாம் என்பது தான் (19:27). இயேசு பேதுருவினிடம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்னவெனில் அவர்கள் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயந்தீர்க்கக் கூடியவர்களாய் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களின் மீது வீற்றிருக்கும் அதிகாரத்தை பெறுவார்கள் (19:28). மேலும் அவர் தமது நாமத்தினிமித்தமும் சவிசேஷத்தினிமித்தமும் தங்களைத்தியாகம் பண்ணுகிறவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கும் பெரிதான பிரதி பலன் வரும் என்றார் (19:29). இறுதியாக அவர், “பிந்தின அநேகர் முந்தினோராயும் முந்தின அநேகர் பிந்தினோராயும் இருப்பார்கள்” என்றார் (19:30).

இதற்கு அடுத்ததாக இயேசு இந்த சத்தியத்தை விவரிக்கும்படி வித்தியாசப்பட்ட வெளிச்சத்தில் திராட்சத்தோட்டத்தில் பணிபுரியும் வேலையாட்களைக் குறித்த உவமையாக விளக்கப்படுத்துகிறார் (20:1-16). செய்யும் ஊழியத்தைக் குறித்து கொண்டுள்ள தவறான உள்நோக்கத்தைக் குறித்து தம்முடைய சீஷர்களை எச்சரிப்பதே அவரது நோக்கம். தனக்கு பிரதிபலனை எதிர்பார்த்து ஒருவர் ஊழியஞ்செய்யக் கூடாது. இரட்சிப்பு என்பது கிருபையைச் சார்ந்தது; அது நற்கிரியைகளினிமித்தம் கொடுக்கப்படும் வெகுமதியல்ல (எபேசியர் 2:8-10). ஒருவர் மற்ற ஊழியர்களோடு ஒப்பிட்டு தன்னைப் பேசக்கூடாது அல்லது மற்றவர்களுக்கு கிடைக்கும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பார்த்து பொறாமை கொள்ளக் கூடாது.

வசனம் 1. பரலோக ராஜ்யம் ... ஒப்பாயிருக்கிறது என்னும் சொற்றொடர், அல்லது அதுபோன்ற வார்த்தைகள், பரலோகராஜ்யத்தை மற்றவைகளோடு ஒப்பிட்டுக்காட்ட இயேசுவால் பெரும்பாலும் உவமையாக அறிமுகப்படுத்தப்படும் (13:24, 31, 33, 44, 45, 47; 18:23; 22:2; 25:1). இந்த வசனப் பகுதியில், பரலோகராஜ்யத்தை திராட்சத்தோட்டக்காரனுக்கு

ஒப்பிட்டுப் பேசுவதில்லை, மாறாக தோட்டக்காரன் பணிக்கு அமர்த்தும் வேலைக்காரர்களின் அவசியம் குறித்த சூழலை ஒப்பிட்டுப்பேசப்படுகிறது. ஆகிலும், தோட்டக்காரனின் தயவையும் நல்ல எண்ணத்தையும் அவனுடைய உண்மைத்துவம் போதிக்கப்படும் பாடத்தைக் கொண்டு அறிகிறோம்.

“பரலோகராஜ்யம்,” “தேவனுடைய ராஜ்யம்,” “என்னுடைய ராஜ்யம்,” மற்றும் “ராஜ்யம்” ஆகிய அனைத்தும் ஒரே நிறுவனத்தைக் தான் குறிப்பிடுகிறது, ஒவ்வொரு சொற்றொடரின் சந்தர்ப்பப் பொருளையும் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்த வார்த்தைகள் ஏதோ வரப்போகிற, நித்திய ஒன்றைக் குறிப்பதில்லை, மாறாக இப்போதும் செயல்படுகிற தேவனுடைய ஆளுகையைக் குறிக்கிறது. யோவான் ஸ்நானன் வந்து, “மனந்திரும்புங்கள், பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது” என்று பிரசங்கித்தார் (3:2). “காலம் நிறைவேறிற்று, தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாயிற்று; மனந்திரும்பி, சவிசேஷத்தை விசுவாசியுங்கள்” என்றார் (மாற்கு 1:15). அவர்கள் ஒரே ராஜ்யத்தைத்தான் அறிவித்தார்கள், அது சமீபித்திருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இயேசு தமது அப்போஸ்தலரிடம் ராஜ்யம் பலத்தோடே வருவதை அவர்கள் பார்ப்பார்கள் என்று வாக்குறுதியளித்தார் (மாற்கு 9:1). தாம் பரமேரிச் செல்லுவதற்கு முன், அந்த மனுஷர்களில் பதினோரு பேரிடத்தில் - யூதாஸ் காரியோத் அப்பொழுது அவர்களிடத்தில் இல்லை - “பிதாவானவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதைப்” பெறும்படி எருசலேமில் காத்திருக்கும்படி சொன்னார் (நடபடிகள் 1:4). இது பரிசுத்த ஆவியினால் பெறும் ஞானஸ்நானம் அவர்களை பெலப்படுத்தி “யூதேயாவிலும் சமாரியாவிலும், யூமியின் கடைசி பரியந்தமும்” கிறிஸ்துவுக்கு சாட்சிகளாக இருக்கும்படி கொடுக்கப்பட்டது (நடபடிகள் 1:8). இந்த வாக்குத்தத்தம் பெந்தெகோஸ்தே நாளில் நிறைவேறியது (நடபடிகள் 2). அந்த நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் (அவர்கள் மேல்) வந்தார், அப்போஸ்தலர்கள் அற்புத வல்லமைகளைப் பெற்றார்கள், தேவனுடைய பரலோகராஜ்யம் வந்தது (நடபடிகள் 2:29-41; 1 கொரிந்தியர் 15:20-28; கொலோசெயர் 1:13; எபிரெயர் 12:28).

தோட்டக்காரன் (oikodespotēs) என்பது ஒரு தொகுப்பு வார்த்தை இதன் நேரடிப் பொருள் “வீட்டெஜமான்.” பெரும்பாலும், உவமைகளில், அது இயேசுவுக்கோ அல்லது தேவனுக்கோ குறிப்பிடப்பட்டது (10:25; 13:27; 20:1; 21:33; லூக்கா 13:25; 14:21). ஆஸ்தியும் அதிகாரமும் மிக்க ஒரு மனிதனை அந்த வார்த்தை குறிப்பிடுகிறது. இந்த உவமையில், “தோட்டக்காரனுக்கு” வேலைக்காரர்களைக் கண்காணிக்கிற ஒரு “காரியக்காரன்” இருந்தான் (20:8), ஆகிலும் அவனும் ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்துகிற காரியத்தில் போதியளவு இடம் பெற்றிருந்தான்.

திராட்சத் தோட்டங்கள் பலஸ்தீனா பகுதியில் ஒரு சாதாரண காட்சியாக இருக்கும்; அவைகள் பெரும்பாலும் மலைப்பகுதிகளில் பயிரிடப்பட்டன. பழைய ஏற்பாட்டில், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் வெற்றி என்னப்படுவது ஒருவர் தனது சொந்த அத்திமரத்தையும் ஒலிவமரத்தையும் திராட்சத் தோட்டங்களையும் கொண்டிருப்பதைச் சார்ந்திருந்தது (உபாகமம் 6:11; யோசுவா 24:13; 1 இராஜாக்கள் 4:25; 2 இராஜாக்கள் 18:31; யோவேல் 1:12; 2:22). எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இஸ்ரவேலர் சில நேரங்களில் தேவனுடைய திராட்சச் செடி அல்லது திராட்சத் தோட்டம்

என்று சித்தரிக்கப்படுகின்றனர் (ஏசாயா 5:1-7; எரேமியா 2:21; 12:10; ஓசியா 10:1). புதிய ஏற்பாட்டில், திராட்சத் தோட்டங்கள் இயேசுவின் உவமைகளில் அதிகமாய் பயன்படுத்தப்பட்டது (20:1; 21:28, 33; லூக்கா 13:6). திராட்சச் செடி அல்லது திராட்சத் தோட்டம் என்பது கிறிஸ்துவின் சபையையும் அடையாளப்படுத்த பயன்படுத்தப்பட்டது (யோவான் 15:1-11; 1 கொரிந்தியர் 9:7).

வீட்டெஜமானாகிய அவன் தன் தோட்டத்துக்கு வேலையாட்களை அமர்த்த அதிகாலையே புறப்பட்டான். தினசரி கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு சந்தைவெளிதான் வழக்கமாக கூடுமிடமாக இருந்தது (20:3). இந்த வேலையாட்கள், வழக்கமாக படிப்பறிவில்லாதவர்களாயும் திறன்றவர்களாயும் இருந்தனர், அவர்கள் சமுதாயப்பொருளாதாரம் எனும் ஏணியில் கீழிருந்தனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் குறைவான கூலி பெறுவோராயும் தவறாக நடத்தப்படுவோராயுமிருந்தனர் (மல்கியா 3:5; யாக்கோபு 5:4). அவர்கள் முறையாய் நடத்தப்படுவதற்கு உத்திரவாதமளிக்கத் தக்க கட்டளைகளைத் தேவன் கொடுத்திருந்தார் (லேவியராகமம் 19:13; உபாகமம் 24:14, 15).

வேலை நாள் ஒவ்வொன்றும் மூன்று மணி நேரக் கணக்குப்படி நான்கு கால் பகுதிகளாகக் கணக்கிடப் பட்டது. அது விடியற்காலம் 6.00 மணி அல்லது சூரிய உதயத்தில் தொடங்கி, பன்னிரண்டு மணி நேரத்தில், அதாவது சூரிய அஸ்தமன நேரமாகிய மாலை 6.00 மணிக்கு முடியும் (சங்கீதம் 104:20-23; யோவான் 11:9). தால்முத்தில் இதை வேலையாள் எஜமானுடைய நேரத்துக்கு வேலைக்குப் போய் தன் சொந்த நேரத்துக்குத்திரும்புவான் என்று சொல்லுகிறது.¹ இந்த உவமையில், வேலை சந்தை வெளியில் வேலைக்காரர்களை நியமித்த நேரத்தில் துவங்கி, சாயங்காலத்தில் முடிவு பெறுகிறது.²

பலஸ்தீனாவில், திராட்சப்பழ அறுவடை வழக்கமாக ஆகஸ்ட் செப்டம்பர் மாதங்களில் நடைபெறும், அப்போது சீதோஷ்ண நிலை இன்னமும் வெப்பமாகவே இருக்கும் (20:12). இந்த நாளிலே எஜமானன் ஐந்து முறை சந்தை வெளிகளில் போய் வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்தினான் (20:1, 3, 5, 6). மழை விழுவதற்கு முன் தனது திராட்சப்பழ அறுவடையை துரிதப்படுத்தி முடிக்க அவன் முயன்றிருக்கலாம். முதல் மழை செப்டம்பர் முடிவு வாக்கில் துவங்கும், அது நீண்ட கோடை காலத்து வரட்சியை முடிவுக்கு கொண்டுவரும்.

வசனம் 2. முதல் முறை வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களுடனான எஜமானனின் ஒப்பந்தம் ஒரு நாள் கூலியாக ஒரு பணமாக இருந்தது. ஒரு நாள் கூலியாக வழக்கமாக ரோம அரசின் வெள்ளிக்காசு, (பணம்) தான் சம்பளமாக அளிக்கப்பட்டது.³ ரோம போர்ச் சேவகனுக்கும் இதே காசுதான் சம்பளமாக வழங்கப்பட்டது.⁴ தங்களுக்குள்ளாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட பின், வீட்டெஜமான் தனது தோட்டத்தில் வேலை செய்யும்படி வேலைக்காரர்களை அனுப்பி வைத்தான்.

வசனம் 3. வீட்டெஜமான் மூன்றாம் மணி வேளையில் (காலை 9.00 மணிக்கு) சந்தை வெளிக்குப் போனான். அவன் போனபோது, சும்மா நிற்கிற சிலரைப் பார்க்கிறான், தங்களை வேலைக்குக் கூப்பிட யாராவது வருவார்கள் என எதிர்பார்த்து காத்திருந்தனர். அக்கால உலகில் ஜனங்கள் அன்றாட வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு அந்த நாளின் மாலையில் தங்களுடைய

கூலியைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். இந்த சம்பாத்தியங்கள் அந்த நாளின் அவர்களுடைய தேவைகளுக்கு மட்டுமே போதுமானதாக இருந்தது (6:11). வேலை கிடைக்காமல் போகுமானால், அவர்களுடைய அன்றைய உணவுக்கு வழியிருக்காது; எனவே வேலைக்காரர்கள் சந்தைவெளிகளில் காத்திருந்து யாராவது தங்களை வேலைக்கு அமர்த்துவார்களா என எதிர்பார்த்திருந்ததாக, இந்த உவமையில் சொல்லப்படுகிறது.⁵

வசனம் 4. நம்பிக்கையோடு காத்திருந்த அவர்களைப் பார்த்து வீட்டெஜமான், நீங்களும் திராட்சத் தோட்டத்துக்குப் போங்கள், நியாயமானபடி உங்களுக்குக் கூலி கொடுப்பேன் என்றான். “நீங்களும்” எனும் வார்த்தை ஒரு வலியுறுத்தலாகக் சொல்லப்பட்டது. மூன்று மணி நேரத்துக்கு முன்பு பணியமர்த்தப்பட்டவர்களுடன் போய் சேர்ந்து கொள்ளும்படி அவன் சொன்னான். “நியாயமானபடி உங்களுக்குக் கூலி கொடுப்பேன்” (NASB), என்பது மற்ற மொழிபெயர்ப்புகளில், “திருப்திகரமான கூலியைக் கொடுப்பேன்” (TEV; NEB; REB) என்றுள்ளது. வேலைக்காரர்கள் திராட்சத் தோட்டக்காரன் நியாயமாக நடந்து கொள்வான் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ள ஒப்புதல் அளித்தனர். வியோன் மோரீஸ் குறிப்பிடுகையில், இந்த வேலைக்காரர்கள் தாமதமாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டதால், முழுநாள் கூலியை அவர்கள் கோரியிருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார். தங்களுக்கு உரிய கூலியை அந்த மனிதன் பணமாகக் கொடுப்பான் என்று அவர்கள் புரிந்திருந்தார்கள்.⁶

வசனம் 5. வீட்டெஜமான் ஆறாம் மணி மற்றும் ஒன்பதாம் மணி வேளைகளிலும் (மதியம் 12.00 மணி மற்றும் 3.00 மணி மாலை) போய் அதே ஒப்பந்தத்துடன் மூன்றாம் மணியில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களுக்கான கூலியைப் போலவே பேசி மேலும் சிலரை வேலைக்கு அமர்த்தினான்.

வசனம் 6. பதினேராம் மணி வேளையில் (மாலை 5:00 மணி) - வேலை நேரம் முடிவுபெற ஒரே ஒரு மணினேரம் இருக்கையில் - இன்னும் வேலை கிடைக்காமல் இருந்த சிலரை சந்தை வெளியிலிருந்து வேலைக்கு அனுப்பினான். அவன் அவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் பகல் முழுவதும் இங்கே கூம்மா நிற்கிறதென்ன? என்று கேட்டான். இந்தக் கேள்வி ஒருவேளை அவர்களின் வெளிப்படையான சோம்பல் தனத்தை கடிந்து கொள்வதாகவோ அல்லது அவர்கள் வேலைகிடைக்காமலிருந்த காரணத்தை குறித்தோ விளக்கம் கேட்டிருக்கலாம்.

வசனம் 7. அதற்கு அவர்கள் ஒருவரும் தங்களுக்கு வேலையிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கப் பெறாமலே வேறு எந்த காரணத்தையும் வசனப்பகுதி குறிப்பிடுவதில்லை. வீட்டெஜமான் அவர்களிடம், நீங்களும் திராட்சத்தோட்டத்துக்குப் போங்கள் என்று சொன்னான். வசனம் 4ல் உள்ளது போலவே “நீங்களும்” எனும் பதம் வலியுறுத்தப்பட்டது. நாள் முழுவதும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களுடன் அவர்களும் சேர்ந்து வேலை செய்யும்படி சொன்னான். இந்த நிகழ்ச்சியில் பணம் எவ்வளவு என்று எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. மிகவும் எதிர்பார்ப்போடு, இவர்களும் தங்களுக்கு நியாயமான கூலி ஈடுகட்டப்படும் என்ற நம்பிக்கையில், சந்தோஷத்தோடே வேலையை ஒப்புக் கொண்டார்கள். மற்ற வேலையாட்கள் பெறுவதிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கு மட்டுமே தங்களுக்கு அளிக்கப்படும்

என்று அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம், அவர்களுடைய குடும்பத்துக்கு மிக அதிகமான தேவையுமிருக்கத்தான் செய்தது.

வசனம் 8. பன்னிரண்டு மணி நேர வேளை முடிவுற்ற போது, தோட்டத்து எஜமான் தனது காரியக்காரனிடம், நீ வேலையாட்களை அழைத்து, பிந்தி வந்தவர்கள் தொடங்கி முந்தி வந்தவர்கள் வரைக்கும் அவர்களுக்குக் கூலி கொடு என்றான். அந்நந்த நாள் வேலை முடிந்தவுடனே கூலியைக் கொடுத்து அவர்கள் பசியோடு போகாதபடி பார்த்துக் கொள்வது அவர்களின் பழக்கம் (லேவியராகமம் 19:13; உபாகமம் 24:14, 15; காண்க மத்தேயு 6:11). முதலில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் முதலில் கூலியைப் பெற வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் இருக்கும். மாற்றப்பட்ட வரிசையில் கூலிகொடுக்கப்படுவதால் அது உவமையின் எஞ்சிய பகுதியில் வரும் உரையாடலுக்கு அடிப்படையாயிருக்கிறது. இந்த வரிசையில் பரிசிலிக்கப்பட வேண்டிய உபதேசம்: “இவ்விதமாக, பிந்தினோர் முந்தினோரையும், முந்தினோர் பிந்தினோரையும் இருப்பார்கள்” (20:16; காண்க 19:30). முதல் கூட்டத்தையும் கடைசி கூட்டத்தையும் மட்டுமே குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதால், ஐந்து கூட்ட மக்களுக்கும் கூலி கொடுக்கப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது.

வசனம் 9. பதினோராம் மணி வேளையில் வேலை செய்ய வந்தவர்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பணம் பெற்றனர். பன்னிரண்டு மணி நேர வேலையில் அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் மட்டுமே வேலை செய்துள்ளனர் ஆனால் ஒரு நாள் முழுவதற்குமான கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டனர். வீட்டெஜமானுடைய இரக்கத்தின் செயலைக்கண்டு அவர்கள் நிச்சயமாக நன்றியுள்ளவர்களாயிருந்திருப்பார்கள். கடைசியாக வந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூலியை முதலில் வந்தவர்கள் சாட்சியிடத்தக்கதாக அங்கே இருந்தார்கள்.

வசனம் 10. முந்தி அமர்த்தப்பட்டவர்கள் வந்து காலையிலே அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதற்கு மேலாக காரியக்காரனிடத்திலிருந்து அதிகக் கூலி கிடைக்கும் என்று எண்ணினார்கள் (20:2). அவர்களுக்கு ஏமாற்றம் உண்டாகத்தக்கதாக, அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பணம் மட்டுமே பெற்றார்கள், கிரேக்க மொழியில், “அவர்களும் கூட” வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட மற்றவர்களைப் போலவே வாங்கினார்கள் என்று வலியுறுத்தி சொல்லப்பட்டது.

வசனம் 11. காரியக்காரன் கூலியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கையில், வீட்டெஜமானும் அருகில் நின்று கொண்டு, நடப்பதை கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தன்னுடைய ஒப்பந்தத்தைக் காத்துக் கொண்டிருந்தும், முந்தி அமர்த்தப்பட்டவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூலியைக் குறித்து முறுமுறுத்தார்கள். இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை (γονυζω) எனப்பட்டது, அது எதைக் குறிக்கிறதோ அதை உச்சரிக்கக் கூடிய வகையில் காணுகிறது. ஆங்கிலத்தில் (குமிழிலும்), நாம் அதை “தெளிவாகக் கேட்க கூடாத அளவுக்கு மெதுவாகப் பேசுதல்,” “முறுமுறுத்தல்” அல்லது “முறுமுறுத்தல்” என்று சொல்லலாம்.⁷ இது சற்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது ஏனெனில் தாங்கள் மேற்கொண்டு வேலைசெய்ய சார்ந்திருக்க வேண்டிய வீட்டெஜமானிடம் அவர்கள் முறுமுறுத்தார்கள்.

வசனம் 12. இந்த வேலைக்காரர்கள், பகலின் கஷ்டத்தையும் வெயிலின்

உஷ்ணத்தையும் சகித்தவர்களானதால், ஒரு மணி நேரம் மட்டுமே வேலை செய்தவர்களோடு தங்களை சமமாக்கினதற்காக ஒன்று சேர்ந்து முறுமுறுத்தார்கள். அதிகாலை 6.00 மணிக்கு வேலைக்கு வந்தவர்கள் தங்களை வேலைக்கு அமர்த்தியவன் மீது இரண்டு குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். முதலாவதாக, பன்னிரண்டு மணிநேர வேலைக்கும் ஒருமணி நேர வேலைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைப்பாராமல் அநியாயம் செய்து விட்டான். இரண்டாவதாக, மாலைப் பொழுதின் குளுமையையும் வெயிலின் உஷ்ணத்தையும் உணராமல், அதற்கேற்ப அவன் பரிசீலிக்க வில்லை என்று குற்றப்படுத்தினார்கள்.⁸ “வெயிலின் உஷ்ணம்” (kauson) என்பது வறுத்தெடுக்கும் சூரிய வெயிலைக் குறிக்கிறது. ஆயினும், அது கிழக்கிலிருந்து தகிக்கிற உஷ்ணக்காற்றையும் அடையாளப்படுத்தியது, அது “சிராக்கோ” என்றும் அறியப்பட்டிருந்தது. தகிக்கிற உஷ்ணம் “சில சமயங்களில் வேலை செய்கிறவர்களை தோட்டத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கக் கூடியதாயும்” இருந்துள்ளது.⁹

வசனங்கள் 13-15. வீட்டெஜமானுக்கு எந்த மரியாதையும் கொடுக்காமல் வேலைக்காரர்கள் அவனிடம் பேசுகின்றனர் (20:12). அதற்கு மாறாக, அவன் அவர்களில் ஒருவனிடம் பேசும் போது, சிநேகிதனே (hetairo) என்றழைத்தான். இந்தப்பதம் “பெயர் தெரியாத ஒருவனிடம் பேசும்போது பொதுவாகக் குறிப்பிடும் சொல்.”¹⁰ இது வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணியில், ஒருவனை கடிந்து கொள்வதற்கும் பயன்படுத்தும் வார்த்தை (22:12; 26:50), இங்கு இந்தப் பொருளில்தான் பேசப்பட்டிருக்கலாம். இந்த வார்த்தை *philos*, என்பதிலிருந்து வித்தியாசப்படுத்திப் பார்க்கப்பட வேண்டியது, ஏனெனில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஒருவன் அமர்த்தியவனுக்கு சமமாக சிநேகிதனாய் இருக்க முடியாது. வேலை செய்யுமிடத்தில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய நன்றிக் கோட்பாட்டின்படி, இந்த வீட்டெஜமானன் செய்தது போன்ற தயவை ஏழைகள் எதிர்பார்க்க முடியாது, ஏழைகள் அவனுடைய கூலி கொடுத்த தன்மையை தங்களுடைய வேலைக்குக் கிடைத்த “கிருபை” என எண்ணினார்.¹¹

வீட்டெஜமான் சொல்லும்போது, நான் உனக்கு அநியாயஞ் செய்யவில்லை; நீ என்னிடத்தில் ஒரு பணத்துக்குச் சம்மதிக்கவில்லையா? என்றான். அவர்கள் துவக்கத்தில் செய்து கொண்ட நிபந்தனையை நினைவுறுத்தினான். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட பணத்தை அவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததால் அவன் அவர்களை வஞ்சிக்கவில்லை.

அந்த மனிதன் தொடர்ந்து, உன்னுடையதை நீ வாங்கிக் கொண்டு போ என்றான். இந்த மனுஷர்களுக்கு அவன் எந்த வித அநியாயமும் செய்யாத படியால், அவர்கள் தங்களின் நியாயமான கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு திருப்தியடைந்திருக்க வேண்டும். அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக் கொண்ட பணம் அவர்களுடைய குடும்பச் செலவுக்குப் போதுமானது.

வீட்டெஜமான் தொடர்ந்து, உனக்குக் கொடுத்தது போலப் பிந்தி வந்தவனாகிய இவனுக்கும் கொடுப்பது என்னுடைய இஷ்டம், என்று சொன்னான். கடைசியாக வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்கள் மேல் அவன் கருணையாய் இருந்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு மணி நேரத்துக்காக மாத்திரம் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுத்திருந்தால் அவர்களுடைய குடும்பங்களின் தேவைகளுக்கு அது போதுமானதாய் இருந்திருக்காது.

முதல் வேலைக்காரர்களை அவர்களின் இடத்தில் சரியாக வைத்தவனான, வீட்டெஜமான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டான்: என்னுடையதை என் இஷ்டப்படி செய்ய எனக்கு அதிகாரமில்லையா? அவனுடைய பணத்தைக் கொண்டு அவன் இஷ்டப்படி செய்தபோது, அவன் தவறு செய்வதாக அவன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது ஏன்? நிச்சயமாகவே, அவனுடைய வேலைக்காரர்களுக்கு ஈடு செய்ய அவன் உரிமையைக் கொண்டிருந்தான் - அவனுக்காக எப்போது வேலை செய்யத்துவங்கினார்கள் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல - எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் அவன் விரும்புவது போல கொடுக்கலாம்.

முடிவாக அந்த மனுஷன் நான் தயாளனாயிருக்கிறபடியால், நீ வன்கண்ணனாயிருக்கலாமா? என்றான். “வன்கண்ணன்” என்பதற்கு கிரேக்க மொழியிலிருந்து (*ponēros*) வழக்கமாக “பொல்லாங்கன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் (காண்க KJV). எப்படியிருப்பினும், “பொல்லாங்கான கண்ணுடையவன்” (தீமையான கண்) என்பது “கஞ்சன்,” “பேராசையுடையவன்” அல்லது “வன்கண்ணன்” என்றெல்லாம் பொருள்படும் (6:23 க்கான விளக்கவுரையைக் காண்க). “தயாளன்” எனும் வார்த்தை பெரும்பாலும் “நல்லவன்” (*agathos*) என்று பொருள்படும்படி மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது (காண்க KJV). இதற்கு முந்தின அதிகாரத்தில் இந்தப் பதம் காணுகிறது, அங்கே இயேசு தேவனைத் தவிர “நல்லவன் ஒருவனுமில்லையே” என்று சொன்னார் (19:17). முந்தின வேலைக்காரர்களைக் காட்டிலும் கடைசியில் வந்தவர்கள் சில மணி நேரம் மட்டுமே வேலை செய்தார்கள் என்பதைக் கொண்டு அவர்களுக்குக் காட்டப்பட்ட தயாள குணம் தான் பிரச்சனை. வன்கண் என்பது காரண காரியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல; சுய நலத்திலிருந்து அது எழும்புகிறது.

வசனம் 16. இயேசு பிந்தினோர் முந்தினோராயும், முந்தினோர் பிந்தினோராயும் இருப்பார்கள் என்று சொல்லி இந்த உவமையை முடித்தார். இந்த வாக்கியம் 19:30 உடன் ஒத்தது; இந்த வார்த்தைகள் உவமைக்கு புத்தகத்தின் இருபுறமும் வைக்கப்படும் “அணைப்புப் பொருள்” போன்றது. அதன் சிரமமான வார்த்தைகள், பின் வரும் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

- A1: “முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராயும்,
 B1: பிந்தினார் முந்தினோராயிருப்பார்கள்” (19:30).
 B2: இவ்விதமாக, பிந்தினோர் முந்தினோராயும்
 A2: முந்தினோர் பிந்தினோராயுமிருப்பார்கள்” (20:16).

பேதுரு கேட்ட கேள்விக்கு சொல்லப்பட்ட உவமை (19:27), சம்பந்தப்பட்டது. அவருக்கும், அவரை ஓத்த மனதுடையோருக்கும் இயேசு, இராஜ்யத்தில் ஊழியம் செய்வதற்கு என்ன கிடைக்கும் என்று கவலைப்படவேண்டாம் என்று சொன்னார். மாறாக, அவர் எதைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளாரோ அதிலே நன்றியுள்ளவராயிருக்க வேண்டும். இயேசுவைப் பின்பற்றுவோர் இராஜ்யத்திலே பின்னதாக (தாமதமாக) வருவோரைக் குறித்து முறுமுறுக்கக் கூடாது. மாறாக, அவர்கள் (இராஜ்யத்துக்குள்) நுழைய ஏதுவானதற்காக மகிழ்ச்சியும் அடைய வேண்டும். அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பு யாரிடம் இருக்கிறதோ அவருக்கே உரிய காரியமாக பிரதிபலனை விட்டுவிட

வேண்டும்.¹² கிறிஸ்துவே நியாயாதிபதியாய் இருப்பார்; விசுவாசமுள்ளவர்கள் மேல் அவர்தமது பிரதிபலன்களையும், அவிசுவாசிகள் மேல் தமது தண்டனையையும் அறிவிப்பார். ஒருவர் ராஜ்யத்துக்குள் நுழையும் போது, அவருடைய வெகுமதியானது கிரியைக்கான கூலி அல்ல, மாறாக அது அவருக்கு கிருபையின் அன்பளிப்பாக வருகிறது. கர்த்தருடைய ராஜ்யம் “கிருபையின் எல்லைக்குட்பட்டது.” அனைத்து பிரஜைகளும் ஒரேமாதிரியாகத் தான் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். எந்த ஒருவரும் மற்றவர்களுக்கு மேலான ஸ்தானத்தில் வைக்கப்படுவதில்லை. இயேசு இராஜ்யத்திலே விசேஷ பிரதிபலன்களை குறிப்பிட்டிருந்தாலும் (5:19; 10:41, 42; 19:28), பொதுவான பிரதிபலனை பொறுத்தமட்டில் இராஜ்யத்தில் நுழைவதும், பங்கு பெறுவதும், எல்லா பிரஜைகளுக்கும் சமமானதே.¹³

எதிர்வரும் இயேசுவின் மரணம் குறித்த மூன்றாவது அறிவிப்பு (20:17-19)

¹⁷இயேசு எருசலேமுக்குப் போகும்போது, வழியிலே பன்னிரண்டு சீஷரையும் தனியே அழைத்து,

¹⁸இதோ எருசலேமுக்குப் போகிறோம்; மனுஷகுமாரன் பிரதான ஆசாரியரிடத்திலும் வேதபாரகரிடத்திலும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்; அவர்கள் அவரை மரண ஆக்கிணைக்குள்ளாகத் தீர்த்து,

¹⁹அவரைப் பரியாசம் பண்ணவும், வாரினால் அடிக்கவும், சிலுவையில் அறையவும் புறஜாதியாரிடத்திலும் ஒப்புக் கொடுப்பார்கள்; ஆகிலும் மூன்றாம் நாளிலே அவர் உயிரோடே எழுந்திருப்பார் என்றார்.

தாழ்மையும் உயர்வுமாகிய (20:16) மையக் கருத்து இயேசுவின் வாழ்க்கையில் முன்னுதாரணமாக இருந்துள்ளது. பரியாசத்துக்குரிய மரணத்தில் “கடைசி”யாக இருப்பார், ஆகிலும், உயிர்த்தெழுதலில் அவரே “முதலாமவராக” இருப்பார். வந்து கொண்டிருக்கும் மரணத்தைக் குறித்து பன்னிருவருக்கும் அவர் இப்பொழுது மூன்றாம் முறையாகச் சொல்லுகிறார் (16:21; 17:22, 23; 20:18, 19).¹⁴ தாம் சிலுவையிறையப்படும் நிகழ்ச்சிக்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கும்படிக்கு இந்த வார்த்தைகளை திருப்பித் திருப்பி இயேசு சொன்னார். இயேசுவின் முழுமையான நோக்கத்திற்கு வாசகர்களின் கவனத்தைத் திருப்பும்படி மத்தேயு இவைகளை பதிவு பண்ணியுள்ளார். சீஷர்கள் நிச்சயமாகவே இராஜ்யத்தினிமித்தம் தியாகம் செய்திருக்கும்போது (19:27-29), இயேசு தமது பாவநிவாரண மரணத்தின் மூலம் முழுமையான தியாகத்தைச் (பலியைச்) செலுத்தவிருந்தார்.

வசனம் 17. இயேசுவும் அவரைப் பின்பற்றுவோரும் இன்னமும் பெரேயாவிளையே இருந்திருக்க வேண்டும் (19:1), அல்லது ஒருவேளை அவர்கள் எரிகோவுக்குப் போகிற வழியில் ஏற்கனவே யோர்தானைக் கடந்திருக்க வேண்டும் (20:29). மாற்கு 10:32 சொல்லுகிறதாவது, “இயேசு அவர்களுக்கு முன்னே நடந்து போனார்,” அவர்கள் “திகைத்து” அவருக்குப் பின்னே “பயத்தோடே போனார்கள்.” அவர்கள் எருசலேமுக்குப் போகிற நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது, ஆதலால் இயேசு தமது பன்னிரண்டு

சீஷர்களையும் தனியே அழைத்து, பரிசுத்த நகரத்தில் அவர்களுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது என்ன என்பதைச் சொன்னார்.

வசனங்கள் 18, 19. ஒரு தீர்மானத்தோடு, இயேசு அறிவிக்கிறார், இதோ, எருசலேமுக்குப் போகிறோம். கலிலேயாவிலிருந்து போவதற்கு முன், கர்த்தர் “எருசலேமுக்குப் போகத் தமது முகத்தை அதற்கு நேராகத் திருப்பியிருந்தார்” (லூக்கா 9:51; NKJV); மற்றும் அந்நாள் துவக்கம் தமது அந்த இலக்கிலிருந்து எதுவும் தடை செய்யாதபடி பார்த்துக் கொண்டார்.

யூதர்கள் மற்றும் ரோமாக்களுடைய கைகளினால் தாம் தாங்கிக் கொள்ள விருந்ததாகச் சொன்ன பாடுகள் குறித்து மிகவும் விளக்கமாக சுவிசேஷப் புத்தகங்களில் உணர்ச்சிகரமான வெள்ளோட்டமாகக் காட்டப்படுகிறது. இயேசு பார்த்த மரணக்காட்சி முன்னேறிக் கொண்டே வந்தது என்பதை நாம் காணுகிறோம். முதலாவதாக, அவர் பிரதான ஆசாரியனுடைய கையிலும், வேதபாரகருடைய கையிலும் ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவார் என்று சொன்னார். கெத்சமனே தோட்டத்தில் அவர் இருக்கையில் காவற்சேவகரால் நடத்தப்பட்டக் கூட்டத்தோடு யூதாஸ் வந்து அவரைக் காட்டிக் கொடுத்ததன் மூலம் இது நிறைவேறியது (26:47). இரண்டாவதாக, சனகெரிப் எனும் ஆலோசனை சங்கத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டே போகப்பட்டார், அது பெரும்பாலான பிரதான ஆசாரியரையும் வேதபாரகரையும் உட்படுத்தியிருந்தது (26:57). இந்த சங்கம் அவருக்கு மரண ஆக்கினையைக் கொடுக்கும்படி தீர்மானித்தது (27:1), ஆகிலும் அந்த தண்டனையைக் கொடுக்க அவர்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை (1:19; 10:18; 12:14 ஆகியவற்றிற்கான விளக்கவுரையைக் காண்க). இதன் விளைவாக, அவர்கள் இயேசுவை புறஜாதி யாருடைய கைகளில் அவரை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள், அவர்களுக்கே மரண தண்டனை அளிக்கும் அதிகாரம் இருந்தது. “புறஜாதியார்” என்பது பிரதானமாக பிலாத்துவுக்குச் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது (27:2). அவன் அவரை போர்ச்சேவகர்களிடம் ஒப்புக் கொடுத்து அவரைப் பரியாசம் பண்ணவும் வாரினால் அடிக்கவும் ஏதுவாக்கினான் (27:27-30; மாற்கு 15:15). இந்தத் தாழ்ச்சியையும் வேதனையையும் ஏற்றுக் கொண்ட இயேசு கொல்கொதாவுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டார், அவர் அங்கே சிலுவையில் அறையப்பட ஏதுவாயிற்று (27:31).

இயேசு எப்படிப்பட்ட மரணத்தால் மரிப்பார் என்று முன் சொன்ன மத்தேயுவில் காணப்படும் தீர்க்கதரிசனங்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை (16:21; 17:22, 23). இந்த நேரம் வரைக்கும், சிலுவையிலறையப்படுதலைக் குறித்த கருத்து என்பது ஒரு சீஷன் தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு அவரைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பாக மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது (10:38; 16:24). எப்படியிருப்பினும், இயேசுவின் மரணம் குறித்த கருத்து, இங்கே விரிவாக விளக்கப்படுகிறது. இதில் ஆர்வமளிக்கும் ஒரு காரியம் என்னவெனில், அனைத்து சுவிசேஷப்புத்தகங்களிலும் மத்தேயு மட்டும் “சிலுவையில் அறையப்படுதல்” (staurō) எனும் பதத்தைப் பயன்படுத்தி இயேசு முன்னுரைத்த உணர்ச்சிகரமான அறிவிப்பை தெரியப்படுத்துகிறார்; இதற்கு மாற்று வார்த்தையாக மாற்கும் லூக்காவும் “கொலை செய்யப்பட்டார்” எனும் (apokteinō) வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் (மாற்கு 10:34; லூக்கா 18:33).

சிலுவையில் அறைதல் யூதருடைய முறைப்பட்டியான தண்டனையல்ல. யூதர்கள் தண்டனையாக கல்லெறிதல், சுட்டெரித்தல். சிரச்சேதம் செய்தல் அல்லது கழுத்தை நெரித்து கொலை செய்தலையே பயன்படுத்தி வந்தனர்.¹⁵ புறஜாதிகள் - இக்காலக் கட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ரோமர்கள், குறிப்பாக - சிலுவையிலறைதலைப் பயன்படுத்தி அந்நியர்களையும், அடிமைகளையும், மிருந்த தாழ்நிலைவகுப்புக் குற்றவாளிகளையும் தண்டித்தனர்.¹⁶

இறுதியாக, இயேசு முன்னுரைத்து மூன்றாம் நாளில் அவர் உயிரோடு எழுந்திருப்பார் என்று சொன்னார். அவர் சிலுவையில் மரித்தபின், யோசேப்பின் புதிய கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார் (27:59, 60). கல்லறை அவரைப் பிடித்து வைக்க முடியவில்லை, மூன்றாம் நாள் அதிகாலைப் பொழுதில் அவர் எழுந்தார் (28:1, 7), மத்தேயுவில் குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று முன்னுரைத்தல்களும் குறிப்பிடத்தக்க உயிர்த்தெழுதலில் வெற்றிகரமாக முடிகின்றன (16:21; 17:23; 20:19).

இராஜ்யத்தில் முதன்மைத்துவம் (20:20-28)

²⁰ அப்பொழுது, செபதேயுவின் குமாரருடைய தாய் தன் குமாரரோடு கூட அவரிடத்தில் வந்து, அவரைப் பணிந்துகொண்டு: உம்மிடத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் பண்ணவேண்டும் என்றாள்.

²¹ அவர் அவளை நோக்கி, உனக்கு என்ன வேண்டும்? என்று கேட்டார். அதற்கு அவள், உம்முடைய ராஜ்யத்திலே என் குமாரராகிய இவ்விரண்டு பேரில் ஒருவன் உமது வலது பாரிசத்திலும், ஒருவன் உமது இடது பாரிசத்திலும் உட்கார்ந்திருக்கும்படி அருள் செய்ய வேண்டும் என்றாள்.

²² இயேசு பிரதியுத்தரமாக, நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது இன்னது என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் நீங்களும் குடிக்கவும், நான் பெறும் ஸ்நானத்தை நீங்கள் பெறவும் உங்களால் கூடுமா? என்றார். அதற்கு அவர்கள், கூடும் என்றார்கள்.

²³ அவர் அவர்களை நோக்கி, என் பாத்திரத்தில் நீங்கள் குடிப்பீர்கள், நான் பெறும் ஸ்நானத்தையும் நீங்கள் பெருவீர்கள்; ஆனாலும், என் வலது பாரிசத்திலும் என் இடது பாரிசத்திலும் உட்கார்ந்திருக்கும்படி என் பிதாவினால் எவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்கேயல்லாமல், மற்றொருவருக்கும் அதை அருளுவது என் காரியமல்ல என்றார்.

²⁴ மற்ற பத்துப் பேரும் அதைக் கேட்டு, அந்த இரண்டு சகோதரர் பேரிலும் எரிச்சலானார்கள்.

²⁵ அப்பொழுது, இயேசு அவர்களைக் கிட்ட வரச் செய்து, புறஜாதியாருடைய அதிகாரிகள் அவர்களை இருமாப்பாய் ஆளுகிறார்கள் என்றும், பெரியவர்கள் அவர்கள்மேல் கடினமாய் அதிகாரஞ் செலுத்துகிறார்கள் என்றும், நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள்.

²⁶ உங்களுக்குள்ளே அப்படி இருக்கலாகாது; உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக்கடவன்.

²⁷ உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்பினால்,

அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கடவன்.

²⁸ அப்படியே, மனுஷகுமாரனும் ஊழியங் கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார் என்றார்.

இயேசுவால் உணர்ச்சிகரமாக முன்னுரைக்கப்பட்ட பாடுகளின் விவரங்கள் அவருடைய சீஷர்களால் அந்த செய்திகளை ஏற்றுக் கொள்ளவோ புரிந்துகொள்ளவோ கூடாத அளவுக்கு தவறிப்போனது. அவர் தமது முதல் முன்னுரைத்தலை அறிவித்தபோது, இயேசுவை பேதுரு தனியே அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரைக் கடிந்துகொண்டான் (16:22, 23). இரண்டாம் முறை முன்னுரைத்து சில நாட்களுக்குப் பிறகு, ராஜ்யத்தில் எவன் பெரியவனாயிருப்பான் என்ற விவாதம் எழுந்தது (18:1-4). இந்த முன்றாவது நிகழ்ச்சியின் போதும், இராஜ்யத்தில் அதிகாரப் பதவிக்கான வேண்டுகோள் செய்யப்பட்டது (20:20-28).

வசனம் 20. செபதேயுவின் குமாரருடைய தாய் ஒரு வேண்டுகோளுடன் இயேசுவினிடத்தில் வந்தாள், இந்த ஸ்திரீ இயேசுவைப் பின்பற்றிப்போய், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட காட்சியை சாட்சியிட்டு, அடக்கம் பண்ணப்பட்டதையும், (உயிர்த்தபின்) வெறுமையான கல்லறையையும் பார்த்தவர்களில் ஒருத்தியாக இருந்தாள், அவளுடைய பெயர் சலோமி (ஒப்பிடுக 27:56 மற்றும் மாற்கு 15:40). அவள் இயேசுவின் தாயாகிய ஒப்பிடுக 27:56 மற்றும் மாற்கு 15:40; யோவான் 19:25) இது உண்மையானால், அவள் இயேசுவுக்கு சித்தி, மற்றும் அவளின் குமாரர்களான யாக்கோபும் யோவானும் அவருடைய முதல் ஒன்று விட்ட சகோதரர்கள். அவர்களுக்குள் அப்படியொரு உறவுமுறை இருந்திருக்குமானால், இந்த வேண்டுகோளை அவள் அவரிடம் வைப்பது நியாயமானது என்ற அடிப்படையில் நினைத்துப் பார்த்திருப்பாள்.¹⁷ கூடுதலாக, யாக்கோபும் யோவானும் இயேசுவின் சீஷர்களில் உள்வட்ட சீஷர்களாக இருந்தவர்கள் (17:1 ந்கான விளக்கவுரையைக் காண்க). இவர்களோடு கூட பேதுருவும் அந்திரேயாவும் முதன் முதலில் இயேசுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சீஷர்கள் (4:18-22).

மாற்கு சவிசேஷம் செபதேயுவின் மனைவி என்பதாகக் குறிப்பிடுவதில்லை; யாக்கோபும் யோவானும் இந்த வேண்டுகோளோடு இயேசுவிடம் வந்ததாக மட்டும் குறிப்பிடப்படுகிறது (மாற்கு 10:35-37). மத்தேயு புத்தகத்தில், மூவருமே இயேசுவினிடத்தில் வந்ததாகவும், ஆனால் வேண்டுகோள் அவர்களுடைய தாயாரால் வைக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. கதைகள் முழு கருத்தைக் காணும்போது, சலோமியின் வேண்டுகோள் அவளுடைய குமாரரின் ஆசைகளை பிரதிபலித்ததாகக் காணுகிறது (20:22, 24). இயேசுவின் நாட்களில், அதிகாரத்திலிருந்த ஒருவரிடம் ஒரு தாய் தனது குமாரர்களின் முன்னேற்றத்துக்காக நேரடியாக வேண்டுகோள் வைப்பது வழக்கத்துக்கு மாறான செயல்லல்ல. பழைய ஏற்பாட்டில், பத்ஸேபாள் வயது சென்ற ராஜாவாகிய தாவீதினிடத்தில் தனது குமாரன் சாலொமோன் அடுத்த வாரிசாக சிக்காசனத்தில் அமரவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டான் (1 இராஜாக்கள் 1:15-21).¹⁸

வசனம் 21. பேதுருவின் முந்தின கேள்விக்கு பதிலளித்த இயேசு, அப்போஸ்தலர்கள் “இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயந்தீர்க்கக்கூடியவர்களாய், பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களின் மீது வீற்றிருப்பார்” என்று சொன்னார் (19:28). இந்த வாக்குத்தத்தம் சலோமிக்கு தூண்டுகோலாக இருந்து அவள் இரண்டு குமாரர்களும் இராஜ்யத்தில் கர்த்தருடைய இடது மற்றும் வலது பாரிசத்தில் உட்கர்ந்திருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம் என்பது மிகவும் வாய்ப்பு இருப்பது போலுள்ளது. இவைகள் மிகவும் உயர்ந்த கனமிக்க இடங்கள். அதிகாரஞ் செய்யும் இடங்களில் முக்கியமான இடங்கள். வலது பக்கம் முதலாவதாகவும் இடது பக்கம் இரண்டாவதாகவும் இருந்தது. ஜோசிபஸ் குறிப்பிடுகையில் சவுல் ராஜாவின பந்தியின் போது இந்த இரு இடங்களிலும் தனது குமாரன் யோனத்தானும் (வலது) தனது படைத்தலைவன் அப்னேரும் (இடது) உட்காரவைக்கப்பட்டனர்¹⁹ என்று கூறினார்.

யாக்கோபும் யோவானும் அவர்களுடைய தாயாகிய சலோமியும், இராஜ்யத்தின் உண்மையான இயல்பை ஒட்டு மொத்தமாக தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். மற்ற சீஷர்களும் இந்த தவறான கருத்தை மனதில் கொண்டு, இயேசு பரமேரிச் செல்லும் வரை பற்றிக் கொண்டிருந்தனர் (நடப்படிகள் 1:6). அவர்கள் மாமிசப் பிரகாரமான, பூமிக்குரிய ராஜ்யத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்; ஆனால் கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் ஆவிக்குரியதும் அது “இவ்வுலகத்துக்குரியதல்லாததுமாகும்” (யோவான் 18:36).

வசனம் 22. இயேசு மாறுத்தரமாக, சலோமியினிடத்தில் எதுவும் நேரடியாகக் கூறவில்லை. மாறாக அவர் யாக்கோபினிடத்திலும் யோவானிடத்திலும் நேரடியாகப் பேசினார்: நீங்கள் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது இன்னதென்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் நீங்களும் குடிப்பீர்களா? என்று கேட்டார். அவர் தமது எருசலேமில் சந்திக்கவிருந்த மரணத்தைக் குறித்து அப்படிச் சொன்னார். பூர்வீகத்தில், பல்வந்தமாய் ஒரு கப் விஷத்தைக் குடிக்க வேண்டுமென குற்றவாளிகள் வற்புறுத்தப்பட்டனர். உயர்பதவியிலிருப்போர் அரசு சம்பந்தப்பட்ட மரணத்தண்டனை வழங்கப்பட்டனர் அல்லது அதே தண்டனைக்காக இதே வகையில் தற்கொலை செய்து கொள்ள வற்புறுத்தப்பட்டனர். “பாத்திரம்” என்பது உபத்திரவத்தையும் மரணத்தையும் குறிக்கக் கூடிய அடையாளமாயிற்று. இயேசு இந்த பொருளில்தான் இப்பதத்தைப் பயன்படுத்தினார்.²⁰

பிற்பாடு சில கிரேக்கப் பிரதிகள் கூடுதலான சொற்றொடரைச் சேர்த்து “அல்லது பெறும் ஸ்நானத்தை நீங்களும் பெறவும் உங்களால் கூடுமா?” என்று கேட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறது. அநேகமாக மாற்கு 10:38க்குச் சமமாக வேதபாரகர்கள் இந்த வார்த்தைகளைப் பெற்று எழுதியிருக்கலாம்.²¹

இயேசுவுக்கு இரண்டு சகோதரர்களும் பதிலளித்து, எங்களால் கூடும் என்றார்கள். அவர்களுடைய இந்த வார்த்தைகள் கிறிஸ்துவிடம் அவர்களுக்கு உண்டாயிருந்த பக்தியையும் அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது (காண்க 26:33, 35). ஆயினும், அவர்கள் அவருடைய இந்த வார்த்தைகளின் உண்மையான பொருளைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

வசனம் 23. பின்பு யாக்கோபு யோவானிடத்தில் இயேசு குறிப்பிட்டு தாம்

குடிக்கும் பாத்திரத்தில் அவர்களும் குடிப்பார்கள், ஆனால் இராஜ்யத்தில் முதன்மையான இடங்களைக் கொடுப்பதற்கு தம்முடையதாயிராதபடியால் தாம் கொடுக்க இயலாது என்று சொன்னார். அந்த முடிவு பரலாகத்திலுள்ள பிதாவின் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்றார்.

காலம் வந்தபோது, இந்த அப்போஸ்தலர்கள் உபத்திரவத்தின் பாத்திரத்தில் குடித்தார்கள். இயேசு முன்னுரைத்ததுபோலவே நடந்தது. விசுவாசத்திற்காக இரத்தசாட்சியாய் மரித்த முதல் அப்போஸ்தலன் யாக்கோபு (நடபடிகள் 12:1, 2). யோவான் இயற்கை மரணத்தை அடைந்தார் என்று நம்பப்பட்ட போதிலும், அவருடைய வாழ்நாள் காலத்தில் மிகவும் உபத்திரவப்பட்டார். சபையின் ஆரம்ப நாட்களில், சிறைக் காவலிலும் வாரினால் அடிக்கப்பட்டும் வாதிக்கப்பட்டார் (நடபடிகள் 4:3; 5:17, 18, 40). முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியில், அவர் பத்மு தீவில் சிறை வைக்கப்பட்டார். அகாயா கடலிலிருந்து சிறிய தீவில் ரோமக் கைதிகளும் அரசுடன் கருத்து வேறுபாடு உடையவர்களும் தீவுகட்டப்பட்டார்கள்.²² யோவான் பத்முதீவில் இருக்கும் போதுதான், வெளிப்பாட்டைப் பெற்றார் (வெளிப்படுத்தின் விசேஷம் 1:9). பாரம்பரியத்தின்படி, சக்கரவர்த்தி டொமீஸியனின் மரணம் வரைக்கும், அவர் தீவிலேயே இருந்து பிறகு தரை தள பூமிக்கு வந்து எபேசு பட்டணத்தில் தனது எஞ்சிய வாழ்நாளைக் கழித்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது.²³

வசனம் 24. யாக்கோபு யோவான் ஆகியோரின் சார்பாக சலோமி இயேசுவிடம் வேண்டிக் கொண்டதை மற்ற பத்து அப்போஸ்தலர்களும் கேட்ட போது, அந்த இரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் மீது எரிச்சலடைந்தார்கள். இந்த உணர்ச்சிகரமான பிரதிபலிப்பு நீதியுள்ளகோபமல்ல; அது அவர்களுடைய சுய நலமிக்க பதவி ஆவலுடன் கூடிய கோபம். ஒருவேளை அவர்களுக்கு முன் இவர்கள் கேட்கத் தவறியதன் ஆற்றாமைக் கோபமாகவும் இருக்கலாம். முசரியா பிலிப்பியிலிருந்து கப்பர்நகூமுக்குப் போகையில், ராஜ்யத்தில் யார் பெரியவனாயிருப்பான் என்பது குறித்து வாக்குவாதம் பண்ணினார்கள் (18:1); அவர்கள் எதைக் குறித்து விவாதித்துக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று இயேசு கேட்ட போது, அவர்கள் தாம் சங்கடத்துக்கு உள்ளாகி பேசாமல் இருந்து விட்டார்கள் (மாற்கு 9:33, 34), கடைசி பந்தியிருந்தபோதுகூட, தங்களில் எவன் “பெரியவனாயிருப்பான்” என்று வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று (லூக்கா 22:24). அவர்களுக்குள் இருந்த வாக்குவாதமே இயேசு அவர்களுடைய கால் களை கழுவ ஊக்கப்படுத்தியது (யோவான் 13:1-20).

வசனம் 25. அப்போஸ்தலரின் கோபத்தைப் பார்த்து, இயேசு தலையிட்டு சமாதானம் பண்ணுகிறவராக பதில் கிரியை செய்தார். மீண்டும் ஒருமுறை எதிர்மறை உதாரணமாக அவர் புறஜாதிகளைப் பயன்படுத்தினார் (கான் 5:47; 6:7, 32; 18:17). தமது ராஜ்யம் புறஜாதிகளுடைய ராஜ்யத்தைப் போல் இருக்காது என்று அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் சொன்னார். அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் பெரியவர்களும் - சக்கரவர்த்திகளும், ராஜாக்களும், ஆளுனர்களும் மற்றும் பிற அதிகாரிகளும் உட்பட - அதிகார பிரபுக்கள் என்று அறியப்பட்டு அவர்கள் ஆட்சி செய்த ஜனங்களுக்கு மேலாக தங்களுடைய பூமிக்குரிய அதிகாரத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். இயேசுவின் ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டதல்ல.

புறஜாதி அதிகாரிகள் எல்லோருமே கடுமையாக ஆளுபவர்களல்ல.

உண்மையில், பாபிலோனியா அடிமைத்தனத்துக்குப் பிறகு பாலஸ்தீனாவிலிருந்து யூதர்கள் ஆங்காங்கு சிதறிப்போய் குடியிருந்தபோது அவர்களுக்கு பெரும் மதிப்பு இருந்தது, நல்ல மரியாதையுடன் நடத்தப் பட்டார்கள்.²⁴ ஆயினும் பாலஸ்தீன யூதர்கள் பெரும்பாலும் சுயநலத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள். இயேசு பேசின விதம், அப்போஸ்தலரின் மனதில் இஸ்ரவேலை கையகப்படுத்திக் கொண்ட ரோமர்கள், அதிகப்படியான வரி வசூலிக்கிற நிலையையும், நிபந்தனைக்குட்பட்ட சுதந்திரமும், கொடுங்கோன்மையான ராணுவம் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதும் ஆகியவைகளே மனதில் தோன்றியிருக்கக் கூடும்.²⁵ தவறாக நடத்தப்பட்டு, அடித்து நொறுக்கப்பட்ட அவர்களுடைய மனதில், தங்களுடைய சுயமரியாதைக்கும் நாட்டில் சரியான இடத்தைப் பெறுவதற்கும் ராணுவத்தின் பலம் பயன்படுத்தப்படுவதே சரியானது என்று ஜனங்களுடைய மனதிலே தோன்றியிருக்கக்கூடும்.²⁶ இது ஒரு பொதுப் படையான காட்சியாக இருந்தாலும், சீஷர்களுடைய ஆர்வமெல்லாம் பதவியிலும் அதிகாரத்திலும் இருந்து என்பதை நியாயமான முறையில் விளக்குகிறது.

வசனங்கள் 26, 27. எதிர்மறை உதாரணமாக புற ஜாதிகளைக் காட்டிய பிறகு, இராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருப்பது குறித்த நேர்மறை உண்மையை இயேசு போதித்தார். அவருடைய போதனை ஒரே மாதிரி தோற்றமுடைய ஒத்த அமைப்பில் இருந்தது; முதல் வரியில் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தைக்கு ஒப்பான வார்த்தை இரண்டாவது வரியிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது:

**உங்களில் எவனாகிலும் பெரியவனாயிருக்க விரும்பினால் அவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்கக் கடவன்,
உங்களில் எவனாவது முதன்மையாயிருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கக் கடவன்.**

முதல் வரியில் “பெரியவன்” எனும் வார்த்தை அடுத்த வரியில் (வசனத்தில்) “முதன்மையானவன்” என்று உள்ளது. அதேபோல, “பணிவிடைக்காரன்” எனும் வார்த்தை “ஊழியக்காரன்” என்பதோடு ஒத்துப் போகிறது. இவை ஒத்திசை வார்த்தைகளாக இந்த வசனத்தில் வந்திருந்தாலும், கிரேக்க வார்த்தைகள் இதில் வித்தியாசப்பட்ட பொருளைக் கொடுக்கிறது. “பணிவிடைக்காரன்” (*diakonos*) என்பவன் தனது ஜெமானனுடைய வீட்டில் வேலை செய்யும்படி அமர்த்தப்பட்டவன், ஆனால் “ஊழியக்காரன்” (*doulos*) என்பது வேலை செய்யும்படி பலவந்தம் பண்ணப்படுவன்.²⁷

பெரியவனாய் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தில் இருத்தல் என்பது அதிகாரமிக்க பதவியை வகிப்பதிலிருந்து வருவதில்லை; அது மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யத் தக்கதாக தன்னை தாழ்மைப்படுத்துபவன் என்பதிலிருந்து வருவது (காண்க 10:39; 16:24, 25). இந்த உபதேசத்தை கைக் கொள்வதற்கு இயேசுவைப் பின் பற்றிப் போனவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள் - மனித இயல்புக்கு எதிராகப் போகும் செயல் இது. காலங்கடந்த போது, எப்படியோ, அவர்கள் ஊழியக் கருத்தைப் பற்றிக் கொண்டார்கள். புதிய ஏற்பாட்டில் அநேக புத்தகங்களில் அதன் (மனித) எழுத்தாளர்கள் தங்களை கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்கள் என்றே குறிப்பிட்டு எழுதினார்கள் (ரோமர் 1:1; பிலிப்பியர்

1:1; யாக்கோபு 1:1; 2 பேதுரு 1:1; யூதா 1; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:1).

வசனம் 28. இயேசு தமது சுய வாழ்க்கையையே தமது சீஷர்கள் பின்பற்றும்படி முன்மாதிரியாக நடத்தினார்: அப்படியே மனுஷகுமாரன் ஊழியங்களும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும் அநேகரை மீட்கும் பொருளாக தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார். அவர் உலகத்திற்கு கொடுக்க வந்தார், எடுத்துக் கொள்ளும்படி வரவில்லை. அவர் ஊழியம் செய்வதன் மகாபெரிய முன் உதாரணமாக, சுற்றுக் கொள்ளாதவர்களுக்கு போதிக்கவும், பசியுற்றோரைப் போஷிக்கவும், வியாதிப்பட்டவர்களை சொஸ்தமாக்கவும் பிசாசினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்கவும், மரித்தோருக்கு உயிர் கொடுக்கவும் வந்தார். கடைசியாக, பாவம் நிறைந்த மனுஷவர்க்கத்தை தேவனோடு ஒப்புரவாக்கத் தக்கதாக, தம்முடைய ஜீவனை சிவ்வையிலே ஒப்புக்கொடுத்தார். இயேசு கர்த்தராக இருந்தாலும், அவருடைய ஆளுகை முறை புறஜாதிகளின் அதிகாரிகள் ஆளுகிற முறையிலிருந்து சரி எதிரான தலைமைத்துவம் கொண்டதாயிருந்தது (20:25; ஹக்கா 22:24-27).

“அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்க வந்தார்” எனும் சொற்றொடர் ஏசாயாவின் பாடுபடும் தாசனைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது: “அவர்தம்முடைய ஆண்துமாவை [psuchē] மரணத்தில் ஊற்றி அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டு, அநேகருடைய பாவத்தைத் [pollōn] தாமே சுமந்து ...” (ஏசாயா 53:12; LXX). மத்தேயுவில் இந்தச் சொற்றொடரை “அநேகரை [anti] மீட்கும் பொருளாகத் அவர்களுக்குப்பதில் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்” என்று மொழிபெயர்க்கலாம். இந்தச் சொல் நடை புதிய ஏற்பாட்டின் போதனையான மற்றவருக்குப் பதிலாக தம்மையே ஒப்புக்கொடுக்கும் கிறிஸ்துவின் தியாகசபாவம் குறிப்பிடப்படுகிறது (காண்க யோவான் 10:11; ரோமர் 4:25; 5:6-11; 2 கொரிந்தியர் 5:21; கலாத்தியர் 3:13, 14; தீத்து 2:14; 1 பேதுரு 1:18, 19; 2:24; 3:18).

“மீட்கும் பொருள்” (lutron), எனும் வார்த்தை, புதிய ஏற்பாட்டில் இங்கும் இதற்கு ஒத்த வசனம் மாற்கு 10:45ல் மட்டுமே காணுகிறது. கிரேக்க இலக்கியங்களில் இப்பதம் அடிமைகளை விடுதலையாக்கும்படி செலுத்தும் கிரயம் அல்லது யுத்தக் கைதிகளை மீண்டும் பெற செலுத்தும் கிரயம் என்பதாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அது போலவே, ஜனங்களின் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை செய்ய இயேசு மரித்தார் (ரோமர் 6:15-23). இத்துடன் தொடர்புடைய வினைச்சொல் lutroō 1 பேதுரு 1:18ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, மீட்பின் கிரயம் கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பட்ட இரத்தம் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. இந்த வினைச்சொல் தீத்து 2:14 லும் காணப்படுகிறது, அதிலே கிறிஸ்து நம்மை பாவத்திலிருந்து மீட்கும்படி தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. (இதன் தொடர்புடைய பிற வார்த்தைகள், ரோமர் 3:24; எபேசியர் 1:7; 1 தீமோத்தேயு 2:6; எபிரெயர் 9:12 ஆகியவற்றில் காண்க.)

“மீட்கும் பொருள்” எனும் கருத்து ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறது. “யாருக்கு இந்த மீட்கும் பொருள் செலுத்தப்பட்டது?” சாத்தானா? தேவனா? சரியானபதில் தேவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். F. Buchsel என்பவர் இந்தக்

கண்ணோட்டத்தை மிகப் பலமான ஒரு தர்க்கமாகப் பேசுகிறார்:

... தேவனே மீட்கும் பொருளைப் பெறுபவர். இயேசு மரிக்கும் போது தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறார், மனமிரக்கம் இல்லாமல் தமது குமாரனுடைய பாடுகளைக் கேட்டு ஏற்றார். தேவன் அவரை அடித்தார். சாத்தான் பெற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய மீட்கும் கிரயம் அனைத்தும் சாத்தியமில்லாமல் போயிற்று. மாற்கு மற்றும் மத்தேயு புத்தகங்களில் குறிப்பிடப்படும் உணர்ச்சிகரமான பாடுகளின் கதையில் சாத்தான் ஒருபோதும் காணப்படுவதில்லை, சாத்தான் இயேசு மரிக்க வேண்டுமென விரும்பினான், அதினால் ஒரு சிறிய அளவிலாகிலும் அவரை இந்தப் பாதையிலிருந்து திசைதிருப்ப முயற்சிக்கிறான், மாற்கு 8:33; மத்தேயு 16:23. அநேகரை சாத்தானின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்கும் பொருட்டு இயேசு தேவனைக் குறித்து கொண்டிருக்கும் பலமான கருத்துக்கு ஈடாக எதுவுமில்லை. இந்தக் கருத்து அவர்கள் விடுதலையாவதற்கென தேவனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கிறது.²⁸

“அநேகருக்காக” என்ற இயேசுவின் சொற்றொடர் அவர் அளவிடப் பட்டவர்களுக்காக மரித்தார் என்று நாம் நினைக்கும்படி செய்து விடக் கூடாது (“அளவிடப்பட்ட பாவ நிவர்த்தி”). எபிரெய வார்த்தையின்படி “எல்லாருக்காவும்” என அர்த்தப்படும்படி இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது (காண்க 26:28; எபிரெயர் 9:28).²⁹ பிற புதிய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதிகள் எவ்வித தடுமாற்றமுமின்றி கிறிஸ்துவின் பலி சர்வலோகத்தக்கும் உரியது என்று போதிக்கிறது (யோவான் 1:29; 3:16; 2 கொரிந்தியர் 5:14, 15; 1 தீமோத்தேயு 2:3-6; தீத்து 2:11; 1 யோவான் 2:1, 2). குறிப்பாக, 1 தீமோத்தேயு 2:6ல் “இயேசு எல்லாருக்காகவும் பாவநிவாரண பலியாக தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தார்” [antilytron] என்று நிச்சயப்படுத்துகிறது. எல்லோரும் அவருடைய பலியின் பலனை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் இயேசு எல்லாருக்காகவும் மரித்தார்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், கிறிஸ்துவின் மரணம் குறித்த மூன்று முக்கிய சத்தியங்களை வசனம் 28 போதிக்கிறது. (1) இயேசு தம்மைத்தாமே மனமுவந்து ஒப்புக்கொடுத்த செய்கையாக அது இருந்தது. (2) தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டியவர்கள் கீழ்ப்படியாமல் போனபடியால் அவர்களுக்காக இயேசு துன்பியல் கிரியைகளுக்குட்பட்டார். (3) அது ஒரு சர்வலோக செயல், முழு உலகத்துக்காகவும் செயல்படுத்தப்பட்டது.³⁰

பார்வையற்ற இருவருக்கு பார்வையை மீட்டுக் கொடுத்தல் (20:29-34)

²⁹ அவர்கள் எரிகோவிலிருந்து புறப்பட்டுப் போகையில், திரளான ஜனங்கள் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்.

³⁰ அப்பொழுது வழியருகே உட்கார்ந்திருந்த இரண்டு குருடர், இயேசு அவ்வழியே வருகிறார் என்று கேள்விப்பட்டு: ஆண்டவரே, தாவிதின் குமாரனே எங்களுக்கு இரங்கும் என்று கூப்பிட்டார்கள்.

³¹ அவர்கள் பேசாதிருக்கும்படி ஜனங்கள் அவர்களை அட்டினார்கள். அவர்களோ, ஆண்டவரே, தாவிதின் குமாரனே, எங்களுக்கு இரங்கும் என்று அதிக சத்தமாய்க் கூப்பிட்டார்கள்.

³² இயேசு நின்று, அவர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைத்து, நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறீர்கள்? என்றார்.

³³ அதற்கு அவர்கள், ஆண்டவரே, எங்கள் கண்களைத் திறக்கவேண்டும் என்றார்கள்.

³⁴ இயேசு மனதுருகி, அவர்கள் கண்களைத் தொட்டார்; உடனே அவர்கள் பார்வையடைந்து, அவருக்குப் பின் சென்றார்கள்.

ஊழியத்தைக் குறித்த உபதேசத்துக்குப் பிறகு (20:25-28), இயேசு படிப்படியாக இரண்டு விழியற்றவர்களை சொஸ்தப்படுத்தியதன் மூலம் போதனையை விளக்கப்படுத்தினார். அவ்வேளையில் அவருடைய ஊழியத்தின் கண்ணோட்டமெல்லாம் எருசலேமில் நடக்க விருந்த ஊழியமாக இருந்த போதிலும், கர்த்தர் தேவையுடையோருக்கு தமது இரக்கத்தைக் காட்டும் பொருட்டு, நேரம் எடுத்து வழியிலே நின்று இதைச் செய்தார்.

வசனம் 29. எரிகோவை விட்டு இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் போகையில் இரண்டு விழியற்றோரைக் குணமாக்கும் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. முந்தைய வசனக் குறிப்புகளில் இயேசு “யோர்தானுக்கு அப்புறத்தில்” பெரேயாவில் இருந்ததாக குறிப்பிடுகின்றன (19:1), அதன் பின் அவர் எருசலேமுக்குப் போகிற வழியிலே இருந்துள்ளார் (20:17). இத்தருணத்தில், அவர் பெரேயாவை விட்டு, யோர்தான் நதியைக் கடந்து யூதேயாவிற்குள் நுழைந்தார். இப்பொழுது யோர்தானிலிருந்து மேற்கே ஐந்தாவது மைலில் இருந்த எரிகோவுக்கு வந்திருந்தார். எருசலேமுக்குப் போகிற வழியில் கர்த்தர் பிரயாசப்பட்டு நடந்து மேடான பாதையில் ஏறிச்செல்ல ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார்; செங்குத்தாக மேலே செல்லும் உச்சிப் பகுதி சுமார் 2,600 அடி உயரத்தில் இருந்தது. எருசலேம் எரிகோவிலிருந்து ஏறத்தாழ பதினைந்து மேல் தென் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்திருந்தது, Michael J. Wilkins குறிப்பிடுகையில், இந்தப் பயணம் அநேகமாக ஆறு மணியிருந்து எட்டு மணி நேரம் வரை, கால் நடையாகச் செல்ல நேர்ந்திருக்கும், எனவே இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் இருட்டு ஆவதற்குள் தாங்கள் போய்ச் சேர வேண்டிய இடத்திற்குப் போக ஆவலாய் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கணக்கிட்டார்.³¹

எரிகோவிலிருந்து எருசலேமுக்குச் செல்லும் பாதை அடிக்கடி நிகழும் கொள்ளையடித்தலால் ஆபத்தான பாதையாக இருந்தது (காண்க லூக்கா 10:30). கொள்ளையர்கள் மலை இடுக்குகளிலோ அல்லது பாறைகளுக்குப் பின்பக்கமோ நின்று, பாதுகாப்பற்ற முறையில் பயணித்துக் கொண்டிருந்த பயணிகளின் முன் திடீரென நின்று அச்சுறுத்துவார்கள். ஒரு பெரிய கூட்டமாக போகிற பயணிகளுக்கு குறைவான பயமே இருக்கும்.

சுவிசேஷங்களின் தொகுப்பில் இந்த நிகழ்ச்சியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், (பார்வையற்றோரை) சுகப்படுத்திய இந்த நிகழ்ச்சியின் போது இயேசுவும் அவருடைய சீஷரும் எங்கே இருந்திருப்பார்கள் என்பது ஒரு கேள்வியாக உள்ளது. மத்தேயு குறிப்பிடுகையில் அவர்கள் “எரிகோவிலிருந்து புறப்பட்டுப்

போகையில்” குருடரான மனுஷர்களை எதிர்பாராமல் சந்தித்தனர் என்கிறார். லூக்காவோ, “அவர் எரிகோவுக்கு சமீபமாயிருக்கையில்” என்று குறிப்பிடுகிறார் (லூக்கா 18:35). இந்த தெளிவான முரண்பாடு இங்கே காணுகிற இரண்டு எரிகோ பட்டணங்கள் இருந்துள்ளதை மனதில் கொண்டு பார்ப்போமாகில் எந்த எரிகோ என்பதை தீர்மானிப்பது எளிது.

பழைய ஏற்பாட்டு எரிகோ பட்டணம் யோசவாவின் நாட்களில் அழிவுண்டது (யோசவா 6), ஆகிலும் பின்னதாக அது எடுத்துக் கட்டப்பட்டது (1 இராஜாக்கள் 16:34). கிறிஸ்துவின் நாட்களில் ஜனங்கள் இன்னும் அதிலே குடியிருந்தார்கள்.

ஏற்பாடுகளுக்கு இடையேயான நாட்களில் ஆஸ்மானியர்களால் அரண்மனையைச் சுற்றிலும் ஒரு புதிய பட்டணத்தை கட்டியிருக்கிறார்கள். இது பழைய பட்டணத்துக்கு (பழைய எரிகோவிலிருந்து) ஒரு மைல் தொலைவில் கட்டப்பட்டது. பின்னர், பெரிய ஏரோது ஆஸ்மானிய அரண்மனையோடு மேலும் மூன்று அரண்மனைகளை கொண்டு விஸ்தரித்தான். குளிக்காலங்களில் அவன் அங்கே தங்கி தனது நாட்களை கழிக்க விரும்பினான், ஏனெனில் அங்கு வெப்பம் கொடுக்கத்தக்க தட்ப வெப்ப நிலை இருந்தது.³² இந்த அரண்மனைகளில் ஒரு வரவேற்பறை, ஒரு ரோமா குளியலறை, பதிக்கப்பட்ட தோட்டங்கள், நீச்சல் குளங்கள், பெரிய முற்றங்கள் ஆகியவையையும் இந்த அரண்மனைகள் கொண்டிருந்தன, ஏரோது ஒரு கலையரங்கம், குதிரை ஓட்டத்துடன் இரதங்களுக்குமான ஓடுபாதை மற்றும் உடற்பயற்சிக் கூடத்தையும் கட்டியிருந்தான். அந்த புதிய பட்டணம் ஏற்கனவே மனதை மகிழ்விக்கத்தக்க புல்லின மரங்கள், ரோஜாத் தோட்டம் ஆகியவற்றுடன் இருந்தது. மாற்கு ஆண்ட்னி அதை தனது காதல் பரிசாக எகிப்திய ராணிகளியோபாடர்வைக்கு அளித்தான்.³³

ஆக, இயேசு பழைய எரிகோவிலிருந்து புறப்பட்டு புதிய எரிகோவுக்குள் நுழையுமிடத்தில் அந்த இரண்டு பார்வையற்ற நபர்களையும் இயேசு கண்டார் என்பது தெளிவாகிறது. கர்த்தர் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்த போது, ஒரு திரளான கூட்டம் அவரோடே கூட போயிற்று. அது பஸ்கா பண்டிகை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையாதலால், அநேக பக்தி பயணிகள் எருசலேமை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருந்தனர். பழைய எரிகோவிலிருந்து புதிய எரிகோவுக்கு போகும் பிரதான சாலைதான் அந்த இரண்டு பார்வையற்ற மனிதர்களுக்கும் தரும் கேட்டு பிச்சை எடுக்க ஏதுவான இடமாயிருந்தது (காண்க லூக்கா 18:35). பக்தி பயணிகளில் அநேகரும் பண்டிகைக்குப் போகிற சந்தோஷத்தில், தங்களுடைய செலவுக்கு தாராளமான பணத்தை அதிகமாகவே கொண்டு வந்திருப்பார்கள்.

வசனம் 30. மத்தேயு புத்தகத்தில் வழியருகே இரண்டு குருடர்கள் உட்கார்ந்திருந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. லூக்கா 18:35ல் ஒரு பார்வையற்ற மனுஷனை மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறது. மாற்கு 10:46ல் அந்தக் குருடனுடைய பெயர் கூட சொல்லப்படுகிறது, அவனது பெயர் “திமேயுவின் மகன் பரிதிமேயு.” சிலர் இதை வசனங்களில் முரண்பாடு போல் பார்க்கின்றனர். எப்படியிருப்பினும், இங்கே உண்மையில் அப்படியோரு முரண்பாடு இல்லை. மாற்கோ லூக்காவோ இயேசு ஒரே ஒரு பார்வையற்றவனை குணமாக்கியதாகச் சொல்லவில்லை. இந்த புத்தகங்களில் ஒரு மனிதனை வலியுறுத்திக் காட்டி,

சொஸ்தமாக்கப் பட்டவனாகச் சொல்லி மற்றொருவனை உள்ளடக்கி பேசுகிறது. ஒரு நபருடைய பெயரை மட்டுமே குறிப்பிடுவதும் ஒரு பிரச்சனையல்ல, இந்தப் பகுதியில் சுகமாக்கப்பட்ட இரண்டு குருடர்களில் அதிகமாய் அறியப்பட்டிருந்தவன் ஒருவன் மட்டுமே.³⁴ எல்லா விளக்கமும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால், மூன்று சவிசேஷங்களுக்குமிடையே உள்ள தெளிவான ஒற்றுமையை நாம் காணலாம்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில், மத்தேயு ஒரு அதிக முழுமையான காட்சியைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் மேலும் இரண்டு (ஒன்றுக்கு எதிரான) பிசாசு பிடித்த நபர்களைக் குறிப்பிடுகிறார், கழுதையும் கழுதைக் குட்டியும் (ஒன்றுக்கு எதிரான ரீதியில் கழுதைக் குட்டி மட்டுமே; 8:28; 21:2 ஆகியவற்றின் விளக்கவுரையைக் காண்க). குருடரான இரண்டு மனுஷர்கள் குணமாக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிற மத்தேயுவில் இது இரண்டாவது இடம் (9:27-31).

இயேசு கடந்து போகிறார் என்று அந்த இரண்டு மனுஷர்களும் கேள்விப்பட்ட போது, அவர்கள் சத்தமிட்டு, ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே! எங்களுக்கு இரங்கும் என்று கூப்பிட்டார்கள். “தாவீதின் குமாரன்” என்பது ஒரு மேசியாத்துவ பட்டம் (காண்க 1:1; 9:27; 15:22 ற்கான விளக்கவுரை). பார்வையற்றவர்கள் பார்வையைத் திரும்பப் பெற்றுப் கொள்வதென்பது மேசியா வரும் போது தொடர்ந்து வரவேண்டிய அடையாளமாக இருந்தது (ஏசாயா 29:18; 35:5; 42:7; காண்க 11:5ன் விளக்கவுரை).

வசனம் 31. குருடர்கள் கேட்ட வேண்டுகோளுக்குப் பதிலாக, ஜனங்கள், அவர்களை அமைதியாக இருக்கும்படி அட்டினார்கள். அவர்கள் அட்டிய விதம் ஏற்கனவே இயேசுவிடம் சிறுபிள்ளைகளை கொண்டு வந்தபோது அந்தப் பெற்றோர்களை இப்படித்தான் அப்போஸ்தலர்கள் நடத்தினார்கள் (19:13). சமுதாயக்காரியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாயிராதவர்களோடு இயேசு நேரத்தை செலவழிக்க அவருக்கு நேரமில்லை என்று ஜனங்கள் நினைத்தார்கள். கூட்டத்தாரின் வார்த்தைகள் குருடரான அந்த மனுஷரை இன்னும் அழுத்தமாய் அதிகச் சத்தத்தோடு கூப்பிடச் செய்தது.

வசனம் 32. இந்த ஆதரவற்ற மனுஷர்களுக்கு உதவி செய்கிற வழியில் ஜனக்கூட்டம் குறுக்கே நிற்பதை இயேசு அருமதிக்க விரும்பவில்லை. என்ன நடக்கிறது என்பதை பார்த்து காதித் கேட்ட போது, அவர்களை அமைதிப்படுத்தி பார்வையற்ற அந்த நபர்களை முன்னே கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டார். பிறகு அந்த குறை கூறிய மனுஷர்களே ஊக்கமளிப்பாராய் மாறி, “திடீன் கொள், எழுந்திரு, உன்னை அழைக்கிறார்” என்றார்கள் (மாற்கு 10:49). கர்த்தர் அந்த இருவரையும் பார்த்து, நான் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்றிருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார். அவர்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை அவர் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார், ஆகிலும் அவர்கள் தங்கள் வாயால் அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று அவர் எதிர்பார்த்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

வசனங்கள் 33, 34. பார்வையற்றவர்கள், ஆண்டவரே, எங்கள் கண்களைத் திறக்க வேண்டும் என்றார்கள். இயேசு அவர்கள் மேல் மனதுருகி (காண்க 9:36; 14:14; 15:32; 18:27) அவர்களுடைய கண்களைத் தொட்டார்; உடனே அவர்கள் பார்வையடைந்தார்கள். மாற்கு எழுதியுள்ளபடி, அவர் பரிதி

மேயுபினிடத்தில் “நீ போகலாம், உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்றார் (மாற்கு 10:52). மூன்று சவிசேஷங்களிலுமே குருடனாயிருந்து சுகமாக்கப்பட்ட மனுஷர்கள் (அல்லது மனுஷன்) இயேசுவைப் பின்பற்றினார்கள் என்று கூறுகின்றன (மாற்கு 10:52; லூக்கா 18:43).

◇◇◇◇◇ பாடங்கள் ◇◇◇◇◇

திராட்சத் தோட்டத்து வேலைக்காரர்கள் பற்றிய உவமை (20:1-16)

திராட்சத்தோட்டத்து வேலைக்காரர்கள் குறித்த உவமையில், நாம் என்ன பிரதிபலனைப் பெற்றாலும் அது தேவனால் கொடுக்கப்படுகிற கிருபை என்பதைப் போதிக்கும் பொருட்டு பூர்வீக இஸ்ரவேலின் அன்றாட வாழ்வை உதாரணப்படுத்தி இயேசு போதிக்கிறார். தேவனுடைய பார்வையில் சரியாகப்படுகிற காரியங்களின் அடிப்படையில் அவர் தமது சிறப்புரிமையில் பலனளிக்கிறார். வீட்டெஜமானன் தேவனை அடையாளப்படுத்துகிறார்; அவர் ஐந்து கூட்ட வேலைக்காரர்களோடும் நிறைவான வகையில் தமது காரியங்களை செயலாற்றுகிறார், ஏனெனில் தாம் ஒவ்வொரு கூட்டத்தாரிடமும் என்ன செய்வதாகச் சொன்னாரோ, அதை அப்படியே செய்தார். அதே போல, தேவன் நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை சொன்னபடியே நிறைவேற்றுவார்.

வீட்டெஜமானன் தன்னுடைய திராட்சத் தோட்டத்தில் வேலைசெய்ய வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்தினான். இந்த உவமை தமது ராஜ்யமாகிய, சபையில் நுழைய தேவன் கொடுக்கும் அழைப்பை பிரதிநிதிப்படுத்துகிறது; மற்றும் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் நிலைத்திருப்பவர்களுக்கு அவர் பலனளிப்பார். பதினோராம் மணிவேளையில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களைக் காட்டிலும் முதலாம் மணிவேளையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள் பரலோகத்தில் இருப்பதற்கு அதிக நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டுமா? அப்படி ஒருவேளை ஒருவர் நினைக்கலாம், ஆனாலும் தனக்கு அங்கே சேர்வதற்கு வாய்ப்பே இல்லை என எண்ணி ஏறத்தாழ அங்கே போகும் வாய்ப்பை இழந்துபோகிற ஒருவர் தக்க நேரத்தில் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமானால் தேவனுடைய கிருபைக்கு மிகப் பெரிய நன்றியுள்ளவனாயிருப்பான்.

வீட்டெஜமானன் வேலைக்காரர்களை தனது சொந்த தோட்டத்தில் வேலைக்கு அமர்த்துகிறான், அடுத்தவனுடைய தோட்டத்தில் அல்ல. பரலோக ராஜ்யம்தான் சபை, இன்றைக்கும் அது நிலைத்திருக்கிறது. அநேக “திராட்சத் தோட்டங்கள்” போட்டி போட்டுக் கொண்டு வேலை ஆட்களை அமர்த்துகின்றனர், ஆனால் அவைகள் எல்லாமே வசனத்தில் அடையாளப்படுத்தப்படுகிற தேவனுடைய திராட்சத் தோட்டம் அல்ல. தேவனுடைய திராட்சைத் தோட்டம் வேத வசனங்களில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய தோட்டத்தில் பணிபுரியவிடுதல் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு வேலை செய்வோருக்கு உரிய பலன் கிடைக்கும். அவருடையதல்லாத திராட்சத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வோர் பலனடையப் போவதில்லை. நாம் கர்த்தருடைய திராட்சத் தோட்டத்தில்தான் வேலை செய்கிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக்

கொள்ளுதல் அவசியம்.

தேவனிடத்தில் யாரும் பேரம்பேச இயலாது. நாம் விசுவாசிப்பதற்கு அவருடைய வசனத்தையும் குணாதிசயங்களையும் சார்ந்திருப்போமாகில் சரியானவைகளை அவர் நமக்குச் செய்வார் (ஆதியாகமம் 18:25). இயேசு, “ஆகையால் பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளை கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானதைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா?” என்று சொன்னார் (மத்தேயு 7:11; காண்க லூக்கா 11:13). ரோமர் 5:9-20ன் திறவுகோல் சொற்றொடர் “இன்னும் அதிகமாய்” என்பது. நமது தகுதிக்கு மிஞ்சி தேவன் இன்னும் அதிகமான பலன்களை அளிப்பார். அவர் நீதியுள்ளவர், கிருபையும், தயாளகுணமும் உடையவர்; நம்மெல்லாருக்குமே எது சரியானதோ அதை அவர் செய்வார்.

திராட்சத் தோட்டம் பற்றிய உவமையிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளுதல் (20:1-16)

அதிகாரம் 19ன் கடைசி வசனம் திராட்சத் தோட்டத்து வேலைக்காரர்களைக் குறித்த உவமையை அறிமுகப்படுத்துகிறது. உவமையை நாம் முறையாக விளக்கப்படுத்தி அது கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தையும் போதிக்க வேண்டும்.

சொல்லப்பட்ட கதை. வீட்டெஜமான் தனது திராட்சத் தோட்டத்திற்கு வேலைக்காரர்களை வித்தியாசப்பட்ட நேரங்களில் வித்தியாசப்பட்ட ஒப்பந்தங்களோடு வேலைக்கு அமர்த்துகிறான், நாளின் நிறைவில் அவன் தனது கணக்கை சரிசெய்து கூலி வழங்குகிறான்.

சில பாடங்கள் கவனிக்கப்படுகின்றன. நாம் தேவனிடத்தில் பேரம் பேசக் கூடாது. ஏற்புடைய விதிகளை அவர் மட்டுமே உறுதிப்படுத்துகிறார். மேலும், இராஜ்யத்தில் நாம் பிற வேலைக்காரர்களோடு நம்மை ஒப்பிட்டுக் கொள்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நாம் மற்றவர்களின் உள்நோக்கங்களை தவறென எதிர்ப்பின்று பேசக் கூடாது அல்லது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களைக் கண்டு பொறாமைப்படக் கூடாது.

தேவன் நியாயமானவரும் இரக்கமுள்ளவருமாயிருக்கிறார்.

வேலையைக் குறித்த எண்ணம் (20:1-16)

இந்த உவமை வேலைக்காரர்களிடமிருக்கிற எண்ணங்களிலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள ஊழியர்களிடமிருக்கிற எண்ணங்களிலும் உள்ள வித்தியாசங்களை குறிப்பிடுகிறது. அவர்கள் பெறும் கூலிக்காக மட்டுமே வேலை செய்வோர் குறைந்த அளவு மட்டுமே அனுபவிப்பார்கள், அல்லது தங்கள் கூலியினால் குறைந்த திருப்தியை மட்டுமே அடைவார்கள். அவர்களுடைய உற்பத்தித் திறனைக் குறித்தோ அல்லது வேலையின் தகுதி குறித்தோ கேள்வி கேட்பது கடினமானது.

மணிக்கணக்கைப் பார்த்துக் கொண்டு வேலை செய்வோர் தங்களுடைய நேரத்தை மட்டுமே செலவிட்டு எதிர்பார்க்கப்படும் அல்லது கேட்கப்படும்

நேரம் எதுவோ அதுவரைக்கும் மட்டுமே வேலை செய்வார்களேயன்றி அதற்குமேல் அவர்கள் எதையும் செய்ய விரும்பமாட்டார்கள். இன்னும் சிலர் ஜனங்களை (மற்றவர்களைப்) பார்த்து வேலை செய்வார்கள். தங்களுடைய சிறப்பான பணிகளைச் செய்வதை விடுத்து மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ அவைகளை கவனித்து அவைகளோடு தங்களுடைய வேலையை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பார்கள். மற்றவேலையாட்கள் நன்றாக நடத்தப்படுகிறார்கள், அதிகமாக அவர்களுடைய நஷ்டங்களை ஈடுகட்டப்படுகிறார்கள், அல்லது சிறப்பான அந்தஸ்து அளிக்கப்படுகிறார்கள் அல்லது வேலை செய்யும் சூழ்நிலை சாதகமாக்கப்படுகிறது என்றெல்லாம் நினைப்பார்களாகில், அவர்கள் கோபத்தில் சீறுவார்கள்.

அநேக வேலையாட்கள் தங்களுடைய வேலைகளை அனுபவித்துச் செய்து அதிலிருந்து உயர்ந்த ஒரு திருப்தியைக் காண்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் சாதனைகளைக் குறித்து உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களைக் குறித்தும் பெருமைப்படுவார்கள். சில வேளைகளில் அவர்கள், “எனக்கு இதைச் செய்வதற்கான கூலி கிடைக்காவிட்டாலும் நான் இந்த வேலையைச் செய்யவேன்” என்பார்கள். சிலர் தங்களிடம் கேட்கப்பட்டதற்கு மேலாகவும் அதிகமாகவும் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு, வேலை என்பது ஒரு பணி மட்டுமல்ல, அதை அவர்கள் ஒரு சேவையாகக் கருதுவார்கள். தங்களுடன் வேலை செய்வாரின் வெற்றிகளைப் பாராட்டி அவர்களுடைய சாதனைகளில் சந்தோஷமடைவார்கள்.

முதன்மைத்துவமா ஊழியமா? (20:20-28)

யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோருடைய தாய் ஒரு சுயநலமான விண்ணப்பத்தை இயேசுவுக்கு முன்பாக வைத்தார். சலோமி தனது இரண்டு மகன்களும் இராஜ்யத்திலே ஒருவன் கர்த்தருடைய வலது பக்கமும் மற்றவன் இடது பக்கமும் உட்காரும்படி அனுமதிக்க வேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டார். இந்த வேண்டுகோள் ஒருவேளை இயேசு பேதுருவுக்கு கொடுத்த உடனடிப்பதிலான பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களின் மேல் வீற்றிருந்து இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் அவர்கள் ஆளுவார்கள் என்று கூறியதன் மூலம் பதிலளிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும், அந்தக் கேள்வி இயேசுவை போதனை செய்ய வாய்ப்பளித்தது; உண்மையான பெரியவன் யார் என்பதையும் ஊழியக்காரனாயிருக்க வேண்டியதையும் அவர் போதித்தார்.

தனது இரண்டு குமாரர்களைக் குறித்தும் ஒரு தாயாரின் பெருமை (20:20-23). யாக்கோபு மற்றும் யோவானுடைய பெருமைமிக்க தாயாகிய, சலோமி அவர்கள் இருவருக்கும் ராஜ்யத்திலே முதன்மையான இடங்கள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவருடைய கேள்விக்கு இயேசு அளித்த பதிலானது, அவள் தான் கேட்டுக் கொண்டது இன்னதென்று அறியாமல் இருந்தான் என்று காட்டியது.

கோபமான பத்து பிரசங்கியார்கள் (20:24-28). மற்ற பத்து அப்போஸ்தலர்களும் ஏன் மிகவும் கோபமடைந்தனர்? உடன் அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுக்கு மேல் அமர்த்தப்படுவதை அவர்கள்

விரும்பவில்லை. இந்த மேட்டிமையான பிரசங்கியார்களை இயேசு தோற்கடித்தார். தமது சொந்த உதாரணத்தின் மூலம் ஊழியத்தின் கொள்கையை விளக்கப்படுத்துகிறார்: அவர் ஊழியம் செய்யும்படி வந்து நிறைவாக பாவிக்குக்காக பாவநிவாரணப்பலியாக மரிக்க விரும்பினார்.

மூப்பர்களும் முதன்மைப் பதவிகளும் (20:20-28)

யாக்கோபு, யோவானுடைய தாயாரிடமும் அந்த இரண்டு அப்போஸ்தலர்களிடமும், இயேசு தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு தம்முடைய ராஜ்யத்தில் முதன்மை இடம் என்பது இல்லை என்றார் (மாற்கு 10:38-40). உலக ராஜ்யங்கள்தான் அப்படி ஆட்சி நடத்துகின்றன, அதிலே ஒரு நபர் மற்றவர்கள்மேல் “அதிகாரஞ் செலுத்துகிறவனாய்” அமர்ந்திருப்பான். சபையிலே மூப்பர்கள் ஆளுகின்றனர் (1 தீமோத்தேயு 5:17; எபிரெயர் 13:7, 17), ஆகிலும் அவர்கள் நியமிக்கப் பட்டவர்களுக்கு மேலாக “அதிகாரஞ் செலுத்தும் படியல்ல” (1 பேதுரு 5:3). பிறகு என்ன அர்த்தத்தில் அவர்கள் ஆளுகிறார்கள்? “ஆளுதல்” என்ற வார்த்தைக்கு “நடத்துதல், வழிகாட்டுதல், அல்லது வழிநடத்துதல்,” என்றெல்லாம் பொருள்படும். விசுவாச விஷயத்தில், மூப்பர்கள் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தில் இல்லை. தேவன் ஒருவர் மட்டுமே பிரமாணத்தைக் (சட்டத்தைக்) கொடுப்பவர் (யாக்கோபு 4:12). ஒரு சபையின் தலைமைத்துவப் பொறுப்பில் இருப்பவன், தான் ஊழியஞ் செய்கிற உள்ளூர் சபையில் வழிகாட்டி, சத்தியத்திலிருந்து தவறைத் தீர்மானிக்கும் அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். சூழ்நிலைக்கேற்ற தீர்ப்புச் செய்கிற விஷயத்தில், முடிவெடுப்பதற்கு வசன ஆதாரத்தை பயன்படுத்தும் திறாணியிருக்க வேண்டும்.

ஊழியத் தலைமைத்துவம் (20:20-28)

புறஜாதிகளின் தலைமைத்துவ முறையை இயேசு கண்டனம் பண்ணினார், தங்களுடைய சுய நலமுடிவுக்காக அவர்கள் மற்றவர்கள் மேல் தங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். அதற்கு முரணாக, அவர் தமது சொந்த சீஷர்களை ஊழியப்பாதையைப் பின்பற்றி வரும்படி அழைத்தார். இன்று அநேகர் பெரிய பட்டங்களைத்தரித்து, உயர்ந்த சம்பளத்தையும், அதிகரிக்கப்படும் அதிகாரத்தையும், அதிகமதிகமான சமுதாயத்தில் அறியப்பட்டவர்களுமாயிருப்பதைக் கொண்டு உச்சாணிக் கொம்பாகிய வெற்றியை அடைய விரும்புகின்றனர். அவர்களுடைய பொறுப்புக்களெல்லாம் அவர்களைப் பற்றியதே. மாறாக, இயேசு மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் நாம் கவனம் செலுத்த விரும்புகிறார். மற்றவர்களை கிறிஸ்துவினிடம் சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் வாழ்வில் ஆசீர்வாதத்தை பெறச் செய்கையில் நமது வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாகிறது. வாழ்க்கை என்பது உண்மையில் நம்மைப் பற்றியதல்ல, ஆனால் இந்த உலகத்தில் நாம் வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டமுடியும்.

டேவிட் ஸ்டீவர்ட்

குறிப்புகள்

¹Talmud *Baba Metzia* 83b. ²Leon Morris, *The Gospel according to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 499, n. 5. ³ரோமர்களின் பணம் என்பது ஒரு கிரேக்க வெள்ளிக் காசுக்கு சமமானது. தள்ளுபடியாகமம் குறிப்புப்படி, ஒரு தனிநபரின் தினசரி கூலியாக ஒரு வெள்ளிக்காசு கொடுக்கப்பட்டது, அத்துடன் அவருக்கான செலவையும் வேலைக்கு அமர்த்தியவர்களே செய்வார்கள். (Tobit 5:14, 15). ⁴Tacitus *Annals* 1.17; Pliny *Natural History* 33.13. ⁵Michael J. Wilkins, "Matthew," in *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary*, vol. 1, *Matthew, Mark, Luke*, ed. Clinton E. Arnold (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2002), 121. ⁶Morris, 500. ⁷William Hendriksen, *New Testament Commentary: Exposition of the Gospel According to Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1973), 739. ⁸Robert H. Gundry, *Matthew: A Commentary on His Literary and Theological Art* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982), 398. ⁹David Hill, *The Gospel of Matthew*, The New Century Bible Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 286. ¹⁰Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 398.

¹¹Craig S. Keener, *A Commentary on the Gospel of Matthew* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1999), 483, n. 72. காண்க Demosthenes *On the Crown* 51; Dionysius of Halicarnassus 6.81.3. ¹²அதிருப்தியான எண்ணமும்கூட பரிசேயர்களை ஒத்திருக்கிறது, அவர்கள் ஆயக்காரர், பாவிளின் மனந்திரும்புவதைக் குறித்து முறுமுறுத்தார்கள் (லூக்கா 15:1, 2). இதன் விளைவாகத்தான் கெட்ட குமாரனைப் பற்றிய உவமையைச் சொன்னார், அதிலே மூத்த குமாரனின் நடவடிக்கை தவறானதாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. பின்னதாக, சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தபோது, புறஜாதி களும் கிறிஸ்தவர்களாவதைப் பார்த்து யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய எண்ணங்களோடு போராடினார்கள் (நட்படிகள் 15; கலாத்தியர் 2). ¹³Donald A. Hagner, *Matthew 14—28*, Word Biblical Commentary, vol. 33B (Dallas: Word Books, 1995), 573. ¹⁴கர்த்தர் தமது உள்வட்ட சீஷர்களிடம், அவர்கள் மறுசூப மலையிலிருந்து இறங்கி வருகையில், (பேதுரு, யாக்கோபு, மற்றும் யோவானுடன்) தமது உருக்கமான (மரண) காரியங்களைப் பேசினார் (17:9-13). ¹⁵Mishnah *Sanhedrin* 7.1. ¹⁶Robert H. Mounce, *Matthew*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1991), 189. ¹⁷இந்த உறவுமுறையில் இயேசு தமது தாயாகிய மரியானை ஏன் அவருடைய சகோதரி மகன் அப்போஸ்தலனாகிய யோவானிடம் ஒப்படைத்தார் என்பதை பாதி விளக்கம் அளிக்கும் (யோவான் 19:26, 27). ¹⁸Wilkins, 123. ¹⁹Josephus *Antiquities* 6.11.9; காண்க 1 Sam. 20:25. ²⁰J. W. McGarvey, *The New Testament Commentary*, vol. 1, *Matthew and Mark* (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 176.

²¹Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, 2d ed. (Stuttgart: German Bible Society, 1994), 42; காண்க KJV; NKJV. ²²Pliny *Natural History* 4.12.69-70; Tacitus *Annals* 3.68; 4.30; 15.71. ²³Irenaeus *Against Heresies* 2.22.5; 3.1.1; 3.3.4; Clement of Alexandria *Who Is a Rich Man* 42; Eusebius *Ecclesiastical History* 3.13, 18, 23, 31; 4.14; 5.8, 24. ²⁴Keener, 486-87. ²⁵அப்பொழுது தான் இயேசு புறஜாதிகள் பரியாசம் பண்ணி வாரினால் அடித்து சிலுவையில் அறைவார்கள் என்று தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லியிருந்தார் (20:19). அவர்களின் அநீதிகளுக்கு அவரே பலியாக்கப்பட்டார். ²⁶Wilkins, 124. ²⁷Ibid. ²⁸F. Buchsel, in *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard

Kittel, trans. and ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967), 4:344. ²⁹Jack P. Lewis, *The Gospel According to Matthew*, Part 2, The Living Word Commentary (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1976), 81. ³⁰W. F. Albright and C. S. Mann, *Matthew*, The Anchor Bible (Garden City, N.Y.: Doubleday & Co., 1971), 242.

³¹Wilkins, 125. ³²ஜோசிபஸ், “எல்லா பக்கமும் சூழ்ந்துள்ள காற்று இங்கேயும் நல்ல சீதோஷ்ண நிலையைக் கொண்டுள்ளது, நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் நார் உடைகளையே தரித்துக் கொண்டுள்ளனர், யூதேயா பனிக்கட்டி சூழ்ந்திருக்கும் நாட்களிலும் கூட அப்படித் தான்” என்று எழுதினார் (Josephus *Wars* 4.8.3). ³³Ibid, 1.18.5. ³⁴Hendriksen, 752.